

Ziua Internațională a Asistenților Medicali

Carta pentru schimbare

Asistenții noștri. Viitorul nostru.

Valorificați, protejați, respectați și investiți în asistenții medicali pentru un viitor durabil pentru asistență medicală și îngrijirea sănătății

EMBARGOED 12 MAY

Carta ICN pentru schimbare

1. Protejare și investiții în profesia de asistent medical pentru recrearea sistemelor de sănătate care pot realiza Obiectivele de Dezvoltare Durabilă și Acoperirea universală cu servicii de sănătate, în vederea îmbunătățirii sănătății globale. Recunoașterea și aprecierea sănătății și a îngrijirilor ca pe o investiție, nu ca pe o cheltuială. Asigurarea angajamentelor privind investițiile, pentru menținerea îngrijirii echitabile și centrate pe nevoile pacienților.
2. Abordarea urgentă și îmbunătățirea susținerii față de sănătatea și bunăstarea asistenților medicali, oferind condiții de muncă sigure și sănătoase și respectându-le drepturile. Punerea în aplicare a sistemelor, pentru a asigura niveluri sigure de personal. Asigurarea protecției împotriva violenței și a riscurilor la locul de muncă și implementarea și aplicarea standardelor internaționale de muncă referitoare la dreptul asistenților medicali de a lucra în medii de lucru sigure și sănătoase, asigurând protecție atât pentru sănătatea lor fizică, cât și pentru cea mintală.
3. Promovarea strategiilor de recrutare și de retenție a asistenților medicali, pentru a aborda lipsa de personal din forța de muncă. Îmbunătățirea compensațiilor pentru asistenții medicali, pentru a asigura salarii și beneficii echitabile și decente și susținerea unor medii de practică pozitive care acordă atenție asistenților medicali și care le oferă resursele necesare pentru a-și desfășura munca în mod sigur, eficient și eficace. Finanțarea activităților de guvernare profesională, recunoaștere și dezvoltare, pe tot parcursul carierei.
4. Dezvoltarea, implementarea și finanțarea planurilor naționale privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale, cu obiectivul de a asigura autosuficiența în furnizarea viitorilor asistenți medicali. Alinierea resurselor pentru a sprijini o forță de muncă robustă, care să ofere servicii de sănătate esențiale, să combată șomajul și să păstreze talentul. Asigurarea unei migrații internaționale etice, transparente, monitorizate și care aduce beneficii reciproce egale pentru țările care trimit și primesc cadre medicale, respectând în același timp drepturile individuale ale asistenților medicali. Efectuarea planificării și monitorizării forței de muncă la nivel de sistem, pe tot parcursul continuității îngrijirilor.
5. Investiții în programe de educație de înaltă calitate și acreditate, pentru a pregăti mai mulți asistenți medicali noi și pentru a promova dezvoltarea carierei pentru asistenții medicali existenți. Proiectarea programelor de studiu, astfel încât asistenții medicali să absolva cu abilitățile, competențele și încrederea necesare pentru a răspunde nevoilor de sănătate în schimbare și în evoluție, ale comunităților, și pentru a sprijini evoluția în carieră, de la rolul de asistent medical generalist, la cel de specialitate și practică avansată.
6. Favorizarea exercitării în întregime a practicii asistenților medicali, prin consolidarea și modernizarea reglementărilor și prin investiții în practica avansată de asistență medicală, precum și în modelele de îngrijire conduse de aceștia. Reorientarea și integrarea sistemelor de sănătate către sănătatea publică, promovare și prevenire în domeniul îngrijirilor primare de sănătate, îngrijirea comunitară, la domiciliu și centrată pe pacient.

7. Recunoașterea și valorificarea abilităților, a cunoștințelor, atribuțiilor și a expertizei asistenților medicali. Respectarea și promovarea rolurilor asistenților medicali ca profesioniști în sănătate, cercetători, educatori și lideri. Implicarea asistenților medicali în luarea deciziilor care afectează îngrijirile de sănătate, la toate nivelurile. Promovare și investiții într-o cultură echitabilă care respectă profesia de asistent medical, ca un factor important ce contribuie la sistemele de sănătate de înaltă calitate.
8. Este esențială implicarea activă și semnificativă a asociațiilor naționale de nursing ca parteneri profesionali esențiali în toate aspectele legate de politică, furnizarea de servicii de îngrijire și leadership în domeniul asistenței medicale și sociale, ca voce experimentată și de încredere a profesiei de asistent medical. Crearea de parteneriate multilaterale locale, naționale și globale poate consolida eforturile colective ale asociațiilor de nursing de a pleda în favoarea profesiei de asistent medical și de a contribui la dezvoltarea și implementarea politicilor și strategiilor eficiente în domeniul sănătății.
9. Protejarea populațiilor vulnerabile și respectarea drepturilor omului, a echității de gen și a justiției sociale ar trebui să fie în centrul proiectării și implementării sistemelor de sănătate. Etica profesiei de asistent medical ar trebui să ghideze practicile de sănătate pentru a asigura că toate persoanele, indiferent de origine sau statut socio-economic, pot accesa servicii medicale echitabile, nediscriminatorii, centrate pe persoană și bazate pe drepturi, fără a risca dificultăți financiare. Asistenții medicali, în calitate de furnizori de îngrijiri medicale în prima linie, joacă un rol crucial în promovarea și protejarea drepturilor și bunăstării populațiilor vulnerabile.
10. Numirea liderilor asistenți medicali în poziții executive în toate organizațiile de sănătate și în elaborarea politicilor guvernamentale este esențială pentru consolidarea leadershipului în domeniul asistenței medicale în toate sistemele de sănătate.

Introducere

Consiliul Internațional al Asistenților Medicali (ICN) și cele 136 de asociații naționale de nursing (ANN-uri), reprezentând cei 28 de milioane de asistenți medicali din întreaga lume, solicită guvernelor, societăților civile, organizațiilor internaționale, furnizorilor de servicii medicale și profesioniștilor din domeniul sănătății, să ia măsuri și să-și asume responsabilitatea în crearea și menținerea sistemelor de sănătate sigure, accesibile și accesibile financiar.

Noi afirmăm cu tărie acest lucru pentru că este o cerință fundamentală pentru îndeplinirea drepturilor omului. Comitetul pentru Drepturile Economice, Sociale și Culturale a afirmat că „sănătatea este un drept fundamental al omului, indispensabil pentru exercitarea altor drepturi ale omului. Fiecare ființă umană are dreptul la bucuria celei mai înalte stări de sănătate realizabile, propice pentru a trăi o viață în demnitate.” (Oficiul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului, 2000)

ICN înțelege că multe țări au făcut progrese în prioritizarea sănătății. Cu toate acestea, în multe cazuri, sănătatea continuă să fie privită ca o ecuație economică izolată de dezvoltarea durabilă. Sănătatea nu poate fi privită ca o cheltuială pentru capitalul uman. Trebuie să fie considerată o investiție intrinsec legată de o societate sănătoasă.

Lumea nu își poate permite dezastre repetate de amploarea COVID-19, indiferent dacă acestea sunt declanșate de următoarea pandemie, de un conflict global sau orice alte dezastre. A reveni la „normal” nu este suficient.

Am prezentat efectele devastatoare ale pandemiei în recentul nostru raport, *Recuperarea pentru reconstrucție: Investirea în forța de muncă medicală pentru eficacitatea sistemelor de sănătate* (Buchan & Catton, 2023), care ar trebui să fie citit împreună cu acest raport. Raportul descrie consecințele pe care COVID-19 le-a avut asupra asistenților medicali din întreaga lume, inclusiv studiile care arată că anxietatea, stresul, depresia, epuizarea profesională, suferințele psihologice și tulburarea de stres post-traumatic îi afectează grav pe asistenții medicali din unele medii. Raportul afirmă că deficitul global de asistenți medicali reprezintă o urgență de sănătate globală și că, dacă forța de muncă din domeniul asistenței medicale nu primește resurse pentru a se recupera, națiunile nu vor putea reconstrui serviciile lor de sănătate și nici nu vor putea răspunde nevoilor în creștere ale populațiilor lor. Soluția pentru situația actuală este ca guvernele să ia măsuri urgente și să planifice mai eficient pentru viitor.

Ca parte a campaniei noastre *Our Nurses. Our Future* și pentru a sărbători Ziua Internațională a Asistentului Medical 2023, ICN își îndreaptă atenția către viitorul asistenței medicale și a îngrijirilor de sănătate și prezintă această Cartă pentru Schimbare, ca soluție aplicabilă pentru criza globală a forței de muncă din domeniul asistenței medicale.

Asistenții medicali furnizează îngrijiri și leadership pentru abordarea provocărilor globale de sănătate peste tot, adesea cu riscuri personale mari. Aceștia sunt forța vitală esențială pentru sănătate, dar sistemele noastre de sănătate din întreaga lume nu au reușit să valorifice, să protejeze, să respecte și să investească în această resursă prețioasă. Lumea nu a apreciat asistenții medicali la justa lor valoare, tratându-i ca pe o resursă invizibilă și inepuizabilă. Acum este dureros de evident că asistenții medicali sunt în pericol din cauza lipsei de respect și a investițiilor necesare pentru o forță de muncă stabilă, puternică și durabilă.

Asistenții medicali sunt esențiali pentru comunități mai sănătoase, societăți receptive, economii prospere și națiuni puternice. Acum este timpul ca decidenții politici, decidenții naționali și locali să ia măsuri decisive pentru a construi și optimiza o forță de muncă medicală durabilă, puternică și sănătoasă. Carta pentru schimbare a ICN prezintă 10 acțiuni politice vitale, pe care guvernele și angajatorii trebuie să le pună în aplicare, pentru a crea și menține sisteme de sănătate sigure, accesibile financiar și responsabile, și pentru a schimba paradigma și a alinia asistenții medicali astfel încât să fie vizibili, valorificați și esențiali pentru sănătatea țărilor noastre și pentru a îngriji lumea și profesia, pentru sănătate.

Protejare și investiții în profesia de asistent medical

Protejarea profesiei de asistent medical și investițiile în aceasta sunt esențiale pentru a construi și a menține sisteme de sănătate care să poată atinge Obiectivele de Dezvoltare Durabilă și Acoperirea Universală cu servicii de sănătate, și pentru a îmbunătăți sănătatea la nivel global. Este important să se recunoască și să se valorifice sănătatea și îngrijirea medicală ca o investiție în viitor, și nu ca o cheltuială. De asemenea, este necesar să se asigure angajamente de investiții pentru a susține îngrijirile echitabile și centrate pe pacient.

Pentru a crea sisteme de sănătate reziliente care să poată atinge Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD) și Acoperirea Universală cu servicii de sănătate (UHC), este necesară o investiție semnificativă în profesia de asistent medical. Asistenții medicali reprezintă cel mai mare grup de lucrători din domeniul sănătății și sunt adesea primul punct de contact pentru pacienți. Investițiile în profesia de asistent medical și respectarea drepturilor acestora (Stewart et al., 2022) poate duce la îmbunătățirea rezultatelor de sănătate, la un acces mai bun la îngrijiri și la reducerea costurilor din domeniul sănătății. Cu toate acestea, asistenții medicali sunt adesea subapreciați, iar contribuțiile lor la sănătatea globală nu sunt suficient recunoscute sau valorificate. În multe țări, în special în cele cu venituri mici și medii, această apreciere insuficientă a dus la un deficit grav în forța de muncă în domeniul asistenței medicale.

O forță de muncă în domeniul asistenței medicale, apreciată, susținută, dotată cu resurse și sănătoasă, este capabilă să ofere cele mai înalte niveluri de sprijin și îngrijire persoanelor și comunităților. Investițiile în profesia de asistent medical trebuie luate în considerare ca o prioritate pentru prosperitatea unei societăți sănătoase.

În ultimii ani, presiunea asupra profesioniștilor din domeniul sănătății a fost imensă, iar povara a căzut în special pe asistenții medicali. Pe măsură ce provocările pandemiei se atenuază în unele locuri și persistă în altele, devine tot mai clar că lumea se confruntă cu o nouă și chiar mai mare urgență de sănătate publică - grave deficiențe în forța de muncă în domeniul asistenței medicale. Niciodată îngrijirea medicală nu a fost mai complexă, și niciodată până acum, cererea nu a depășit capacitatea într-o asemenea măsură.

Deficit global de 30 de milioane de asistenți medicali și moașe.

Pentru a realiza o Acoperire universală cu servicii de sănătate eficientă (80 din 100), în prezent există un deficit global de forță de muncă de .6 milioane de asistenți medicali și moașe. (Haakenstad, 2022)

Asistenții medicali reprezintă coloana vertebrală a sistemului de sănătate, furnizând îngrijiri esențiale, educație, conducere, sprijin și susținere pacienților, familiilor și comunităților. Aceștia joacă un rol critic în promovarea sănătății, prevenirea bolilor, gestionarea afecțiunilor cronice și adaptarea la sistemele de sănătate și sociale. Asistenții medicali se află în prima linie a îngrijirilor medicale, lucrând neobosit pentru a se asigura că pacienții primesc îngrijirea

de care au nevoie, adesea în circumstanțe dificile și provocatoare. Acum lucrează mai multe ore, cu mai puțin sprijin și în condiții mai stresante decât oricând înainte.

Investițiile insuficiente, lipsa de resurse și incapacitatea de a îndeplini obligațiile prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului au plasat profesia de asistent medical într-o poziție precară (Stewart et al., 2022). Profesia de asistent medical este una dintre cele mai critice și provocatoare profesii, dar totodată este și una dintre cele mai prost plătite și subevaluate. Asistenții medicali sunt adesea suprasolicitați, lucrează la program prelungit, în medii cu resurse limitate și cu niveluri inadecvate de personal. Această situație este inacceptabilă și nesustenabilă.

Pandemia COVID-19 a adus în prim plan criza în domeniul asistenței medicale și a evidențiat importanța profesiei de asistent medical și rolul critic pe care îl joacă asistenții medicali în sistemul de sănătate (Buchan & Catton, 2023). Cu toate acestea, a arătat și cât de suprasolicitați și lipsiți de resurse sunt asistenții medicali, precum și cât de vulnerabili sunt la consecințele unei crize de sănătate globale. În multe țări, asistenții medicali au lucrat fără resurse adecvate și echipamente de protecție personală, punându-și sănătatea și viața în pericol (Stewart et al., 2022).

Criza asistenței medicale este o problemă globală, afectând atât țările dezvoltate, cât și pe cele în curs de dezvoltare. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a avertizat că există un deficit global de asistenți medicali, iar situația se va înrăutăți pe măsură ce populația îmbătrânește. Conform unui studiu recent publicat în Lancet (Haakenstad, 2022), deficitul actual este de peste 30 de milioane de asistenți medicali la nivel global, așteptându-se ca cele mai mari lipsuri să se înregistreze în țările cu venituri mici și medii.

Criza asistenței medicale este o problemă complexă care necesită o atenție urgentă. Guvernele trebuie să investească în îngrijirea sănătății și să prioritizeze recrutarea și retenția asistenților medicali. Profesia de asistent medical trebuie să fie adecvat compensată, iar condițiile de lucru îmbunătățite. Asistenții medicali trebuie să primească resursele și sprijinul necesare pentru a-și putea îndeplini sarcinile în mod eficient. Țările au datoria comună de a sprijini și proteja asistenții medicali pentru a promova sănătatea la nivel local și global.

Protejarea profesiei de asistent medical și investiții în aceasta, prin implementarea Direcțiilor strategice globale pentru profesia de asistent medical și moașă

Direcțiile Strategice Globale pentru profesia de asistent medical și moașă (GSDNM) ale OMS (2021) reprezintă un cadru esențial pentru consolidarea forței de muncă din domeniul asistenței medicale și moașelor, la nivel mondial. Acest cadru oferă o foaie de parcurs cuprinzătoare de politici, subliniind prioritățile și acțiunile strategice pentru abordarea provocărilor cu care se confruntă profesia de asistent medical și moașă, și pentru a promova rolul acestora în atingerea UHC și a ODD-urilor. Prin implementarea priorităților și a acțiunilor strategice, țările pot consolida profesia de asistent medical și moașă, pot îmbunătăți rezultatele în materie de sănătate și pot realiza UHC. GSDNM subliniază patru priorități și acțiuni cheie:

- Consolidarea structurilor de conducere și guvernanză pentru asistenți medicali și moașe: Aceasta implică susținerea înființării de structuri puternice de conducere și guvernanză la nivel național și global, promovarea includerii asistenților medicali și

a moaşelor în procesele de elaborare a politicilor și de luare a deciziilor, precum și creșterea investițiilor în profesia de asistent medical și moașă.

- Promovarea rolului asistenților medicali și al moaşelor în realizarea Acoperirii universale cu servicii de sănătate: Aceasta implică promovarea includerii asistenților medicali și a moaşelor în planificarea și proiectarea sistemului de sănătate, promovarea rolului asistentului medical și al moașei în furnizarea serviciilor de îngrijiri primare și îmbunătățirea accesului la servicii de calitate furnizate de asistenți medicali și moașe.
- Consolidarea educației în domeniul asistenței medicale și al moaşelor: Aceasta implică îmbunătățirea calității și relevanței programelor de educație pentru asistenți medicali și moașe, promovarea învățării pe tot parcursul vieții și a dezvoltării profesionale continue pentru asistenții medicali și moașe, și asigurarea că aceste programe sunt bazate pe competențe și că sunt aliniate cu prioritățile naționale de sănătate.
- Consolidarea rolului asistentului medical și al moașei în furnizarea serviciilor de sănătate: Aceasta implică susținerea dezvoltării modelelor de îngrijire conduse de asistenții medicali și moașe, promovarea utilizării practicii bazate pe dovezi și consolidarea rolului asistentului medical și al moașei în furnizarea serviciilor esențiale de sănătate.

Cu ocazia Zilei Internaționale a Asistentului Medical (IND) din 2022 (Stewart, et al. 2022), ICN a solicitat să se investească și să se acorde prioritate siguranței lucrătorilor din domeniul sănătății, precum și stării de sănătate și bunăstării asistenților medicali. În ciuda faptului că siguranța, sănătatea și bunăstarea asistenților medicali și a moaşelor sunt implicate în GSDNM, care abordează nevoia de a atrage, de a recruta și a menține asistenții medicali, ICN consideră că problemele de siguranță și bunăstare au devenit mai acute în timpul pandemiei și necesită o atenție suficientă ca subiecte separate, din cauza neglijării drepturilor fundamentale care îi afectează pe asistenții medicali din întreaga lume. ICN solicită să se investească și să se asigure siguranța și protecția fizică și psihologică asistenților medicali.

Informații suplimentare:

- [WHO Global Strategic Directions for Nursing and Midwifery \(2021-2025\)](#)
- [ICN Nurses: A Voice to Lead – Invest in nursing and respect rights to secure global health](#)

Recunoașterea sănătății și a asistenței medicale ca o investiție.

În martie 2016, a fost înființată Comisia ONU de nivel înalt pentru Ocuparea forței de muncă în domeniul sănătății și creștere economică (HLC), ca răspuns la recunoașterea tot mai mare a faptului că sănătatea și dezvoltarea economică sunt legate în mod inextricabil. HLC a inspirat eforturi pentru promovarea investițiilor în forța de muncă în domeniul sănătății ca mijloc de realizare a ODD-urilor. Aceștia au constatat că investițiile în sănătate și în asistența medicală pot aduce beneficii semnificative sociale și economice, cum ar fi creșterea productivității, îmbunătățirea creșterii economice și reducerea costurilor îngrijirilor medicale. Investiția în profesia de asistent medical poate contribui la crearea de locuri de muncă, în special pentru femei, care reprezintă majoritatea forței de muncă din domeniul asistenței medicale. Investiția în sănătate și în asistența medicală poate duce la o forță de muncă mai sănătoasă și mai productivă, ceea ce poate avea un impact pozitiv asupra economiei în ansamblu.

Investițiile în profesia de asistent medical au fost un aspect esențial al politicii globale de sănătate, având în vedere că asistenții medicali reprezintă majoritatea forței de muncă globale în domeniul sănătății și cea mai mare cheltuială în materie de sănătate. În ciuda contribuției lor importante la sectorul sănătății, asistenții medicali se confruntă adesea cu un deficit de resurse și cu compensații inadecvate cunoștințelor și serviciilor oferite. Investițiile în asistenții medicali sunt considerate mai degrabă o cheltuială, decât un raport calitate/preț. Cu toate acestea, atunci când se fac investiții adecvate în profesia de asistent medical, acest lucru poate duce la diverse beneficii printre care îmbunătățirea accesului la îngrijiri, îmbunătățirea rezultatelor privind pacientul și reducerea costurilor în materie de îngrijiri.

Guvernele vor spune că nu își permit să plătească mai mulți asistenți medicali sau să le ofere salarii mai mari celor existenți, dar realitatea situației actuale, așa cum reiese din Recover to Rebuild (Buchan & Catton, 2023), este că acestea plătesc sume prea mari pentru a acoperi costurile concediilor medicale ale asistenților medicali, absențele de la locul de muncă sau chiar părăsirea locurilor de muncă, în loc să investească în bunăstarea personalului existent și în succesul pe termen lung al forței lor de muncă în domeniul asistenței medicale.

ICN solicită guvernelor și sistemelor de sănătate să acorde prioritate investițiilor în asistența medicală, ca strategie dovedită de îmbunătățire a stabilității și performanței sectorului de sănătate. Acest lucru este cu atât mai adevărat în statele mici, statele cu venituri mici și în statele fragile, acestea fiind cele mai vulnerabile la plecarea asistenților medicali și cele care au fost afectate mai grav de pandemie (Buchan & Catton, 2023).

Informații suplimentare:

- [ICN Nurses: A Voice to Lead – Health is a human right: access, investment and economic growth](#)
- [WHO High Level Commission on Health Employment and Economic Growth](#)
- [BBC StoryWorks - Caring with Courage: Extraordinary Stories of Nurses](#)

Promovarea angajamentelor în ceea ce privește progresul către Acoperirea universală cu servicii de sănătate și realizarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă (ODD).

La cea de-a 74-a sesiune a Adunării Generale a Națiunilor Unite în 2019, unul dintre punctele de pe agendă a fost Declarația politică a Întâlnirii la nivel înalt privind acoperirea universală cu servicii de sănătate (UHC). Acesta a reunit lideri mondiali, decidenți politici, societatea civilă și sectorul privat pentru a accelera progresul în realizarea UHC până în 2030. Reuniunea a adoptat o declarație politică care urmărește să consolideze sistemele de sănătate și să avanseze UHC la nivel global (ONU, 2019).

Declarația politică privind UHC recunoaște că sănătatea este un drept uman și că realizarea UHC este esențială pentru dezvoltarea durabilă. Aceasta reafirmă angajamentul statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite de a acționa în vederea UHC, prin consolidarea sistemelor de sănătate, îmbunătățirea accesului la servicii de sănătate de calitate și abordarea factorilor sociali, economici și de mediu determinanți pentru sănătate. Declarația evidențiază importanța investițiilor în îngrijirile primare de sănătate (PHC) și asigurarea că serviciile de sănătate sunt centrate pe persoană, integrate și echitabile. De asemenea, subliniază necesitatea unei finanțări mai mari în domeniul sănătății, inclusiv mobilizarea resurselor interne, ajutor internațional și mecanisme de finanțare inovatoare.

Declarația solicită consolidarea parteneriatelor și colaborarea între guverne, societatea civilă, sectorul privat și organizațiile internaționale, pentru a accelera progresul către Acoperirea universală cu servicii de sănătate. Ea recunoaște rolul lucrătorilor din domeniul sănătății și solicită investiții în educația, formarea și condițiile de lucru ale acestora. Declarația, adoptată de statele membre ale ONU, are implicații semnificative pentru sănătatea globală și oferă o foaie de parcurs pentru accelerarea progresului către acoperirea universală cu servicii de sănătate. ICN solicită țărilor să avanseze și să îndeplinească angajamentele stabilite în această declarație.

Informații suplimentare:

- [United Nations General Assembly 74th Session – Political Declaration of the high -level meeting on Universal Health Coverage](#)

Investiții în profesia de asistent medical pentru a menține îngrijirile echitabile și centrate pe pacient

Accesul la îngrijiri medicale este un drept fundamental al omului, așa cum este recunoscut de către OMS (OMS, 2022a). Asistenții medicali joacă un rol critic în asigurarea accesului tuturor persoanelor la servicii de îngrijire medicală de calitate, indiferent de statutul socio-economic, rasă, gen, religie, cultură sau locație geografică. În ciuda progreselor înregistrate în ultimii ani, accesul la îngrijiri medicale rămâne o provocare în multe părți ale lumii. Asistenții medicali sunt adesea primul punct de contact pentru pacienții care caută îngrijiri medicale și sunt bine plasați pentru a promova accesul universal la îngrijiri medicale și pentru a aborda determinanții sociali ai sănătății, cum ar fi sărăcia, educația și locuințele. Asistenții medicali pot juca un rol esențial în menținerea îngrijirii echitabile și centrate pe persoană, prin furnizarea de îngrijiri sensibile din punct de vedere cultural, prin promovarea educației în domeniul sănătății și prin susținerea politicilor care sprijină furnizarea echitabilă a îngrijirilor medicale. ICN solicită investiții în asistența medicală, aceasta fiind esențiale pentru ca sistemele de sănătate să avanseze către îngrijiri mai echitabile și centrate pe persoană.

Informații suplimentare:

[ICN Nurses: A Voice to Lead – Health for All: Nursing, Global Health and Universal Health Coverage](#)

Concluzii

Profesia de asistent medical se confruntă cu o criză care a fost doar expusă și exacerbată de pandemia COVID-19. Investițiile insuficiente, subfinanțarea și nerespectarea obligațiilor prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului au plasat profesia de asistent medical într-o situație precară. Pentru a aborda această problemă, guvernele, organizațiile de îngrijire a sănătății și agențiile internaționale trebuie să prioritizeze investițiile în asistența medicală, să implementeze GSDNM, să recunoască sănătatea și îngrijirea medicală drept investiții, să promoveze angajamentele privind UHC și ODD și să progreseze către îngrijiri mai echitabile și centrate pe oameni. Astfel putem nu numai să consolidăm profesia de asistent medical, ci și să creăm un sistem global de îngrijire a sănătății mai rezilient, incluziv și eficient care să realizeze viziunea prezentată în ODD-uri.

1. Asigurarea unor condiții de muncă sigure și sănătoase și respectarea drepturilor asistenților medicali.

Abordarea urgentă și îmbunătățirea sprijinului pentru sănătatea și bunăstarea asistenților medicali, asigurând condiții de muncă sigure și sănătoase și respectându-le drepturile. Punerea în aplicare a unor sisteme care să asigure niveluri de personal adecvate. Asigurarea protecției împotriva violenței și a pericolelor la locul de muncă și implementarea și impunerea standardelor internaționale de muncă privind dreptul asistenților medicali de a lucra în medii sigure și sănătoase, asigurând protecție fizică și psihică.

Sănătatea fizică și mintală a asistenților medicali este afectată de cerințele locului de muncă, iar, la rândul lor, bunăstarea lor le influențează activitatea și persoanele pe care le îngrijesc. Raportul ICN "Recover to Rebuild" (Buchan & Catton, 2023) oferă dovezi din peste 100 de studii asupra impactului pe care pandemia și practicile de lucru actuale le au asupra bunăstării asistenților medicali din întreaga lume. Raportul subliniază că, pentru ca sistemele de sănătate ale lumii să se recupereze, va fi nevoie de un efort constant și de durată, ceea ce ar putea să creeze dezamăgiri în rândul asistenților medicali, dacă nu există semne de schimbări pozitive, împingând pe și mai mulți dintre aceștia ele la limita epuizării.

“Cum ar putea oamenii să ofere îngrijiri pline de compasiune dacă de ei nu are grijă nimeni?”
Mark
Britnell (2019)

La baza unui sistem de sănătate eficient se află o forță de muncă sănătoasă, implicată și productivă. Prin urmare, realizarea unei transformări semnificative și durabile a sistemului de sănătate începe cu valorizarea profesioniștilor din domeniul sănătății și sprijinirea acestora, pentru a găsi bucurie și înțeles în munca lor (Sikka, Morath & Leape, 2015). În realitate, acest lucru înseamnă că asistenții medicali au un sentiment de împlinire, implicare în procesul decizional și de importanță a contribuției lor. Din păcate, aceste aspecte nu sunt recunoscute sau realizate în multe cazuri. În parte, aceasta se datorează amenințărilor sau experiențelor de vătămare psihologică sau fizică în mediul de lucru. Aceste probleme sunt amplificate și de presiunile de producție, de proiectarea deficitară a fluxului de lucru, de proporția de muncă suplimentară fără valoare, de lipsa de respect și de remunerația în stagnare (Sikka, Morath & Leape, 2015; Bodenheimer & Sinsky, 2014).

Un semnal clar al nivelului actual de impact și îngrijorare, este faptul că în ultimele 12 luni a avut loc o creștere fără precedent a protestelor și a grevelor organizate de către asistenții medicali, în multe țări. Aceste acțiuni sindicale reprezintă o ultimă soluție ca reacție la răspunsurile inadecvate ale guvernului și angajatorilor la preocupările legate de siguranța locului de muncă, condițiile de lucru și absența unor niveluri sigure de personal.

Provocările globale în domeniul sănătății, pandemia COVID-19 și răspunsul la aceasta, au impus cerințe fără precedent și sarcini grele asupra asistenților medicali. În timp, acest lucru a dus la oboseală și epuizare în rândul multor asistenți medicali care acordă îngrijiri directe pacienților. În timp ce aceasta este o preocupare majoră pentru mulți asistenți medicali care iau în considerare părăsirea profesiei, mulți dintre aceștia invocă și alte motive. Printre acestea se numără violența în mediile de îngrijire, cultura organizațională slabă, volum mare de

muncă, lipsa de personal, sentimentul de subapreciere din partea managerilor și a organizației, alegeri limitate în carieră, alegerea între carieră și familie și remunerație insuficientă (Stewart et al., 2022). Pentru a restabili bucuria și sensul muncii, va fi necesară o abordare cuprinzătoare și multifacetată. Dacă se va reuși, recompensele unui loc de muncă favorabil ar putea fi imense, cu beneficii directe pentru pacienți și costuri bugetare.

Îmbunătățirea sănătății și bunăstării asistenților medicali prin respectarea dreptului acestora la un mediu de lucru sigur și sănătos

ICN afirmă că fiecare asistent medical are dreptul să lucreze într-un mediu sănătos și sigur, fără riscuri de accidentare sau boală, cauzate de munca sa. Cu toate acestea, mediul de lucru al lucrătorilor din domeniul sănătății, și în special al asistenților medicali, este considerat unul dintre cele mai periculoase medii ocupaționale. Asistenții medicali se confruntă cu o serie de provocări care le afectează negativ sănătatea și bunăstarea, inclusiv expunerea la agenți patogeni, program prelungit și ture, stres psihologic, oboseală, epuizare profesională, stigmatizare, violență fizică și psihologică.

COVID și răspunsul din partea multor țări și sisteme de sănătate a necesitat ca asistenții medicali să își pună în pericol propria siguranță, precum și cea a persoanelor apropiate, pentru a oferi îngrijiri medicale.

Sănătatea și bunăstarea asistenților medicali este de o importanță vitală din mai multe motive, inclusiv, dar fără a se limita la (Affara et al., 2020):

- Rezultate îmbunătățite pentru pacienți: Asistenții medicali care lucrează într-un mediu sigur și sănătos au mai multe șanse să ofere îngrijiri mai sigure și mai bune pacienților, ceea ce duce la îmbunătățirea rezultatelor și a satisfacției pacienților.
- Creșterea retenției de personal: Când asistenții medicali se simt apreciați și protejați, sunt mai predispuși să își păstreze locurile lor de muncă, reducând costurile asociate cu ratele ridicate de rotație a personalului.
- Îmbunătățirea sănătății mintale: Abordarea factorilor de stres la locul de muncă poate reduce ratele de epuizare profesională, anxietate și depresie în rândul personalului medical.
- Cultivarea unei culturi de lucru pozitive: Un mediu de lucru sigur și sănătos poate ajuta la crearea unei culturi de lucru pozitive care încurajează munca în echipă, colaborarea și respectul între colegi.

ICN solicită luarea de măsuri pentru asigurarea unui mediu de lucru sigur și sănătos, inclusiv respectarea rezoluțiilor Organizației Internaționale a Muncii (OIM); asigurarea unor cadre legislative și a unor mecanisme de aplicare naționale robuste; implementarea standardelor minime pentru igienă și controlul infecțiilor; colectarea și raportarea informațiilor privind infecțiile în rândul lucrătorilor din domeniul sănătății; investigarea și raportarea publică a deficiențelor sistematice din unitățile de sănătate; protejarea asistenților medicali împotriva violenței și a hărțuirii; furnizarea de resurse și echipamente adecvate și disponibile; educație și dezvoltare profesională continuă suficiente și adecvate; și promovarea unei culturi a respectului și colaborării în cadrul organizațiilor de sănătate.

Informații suplimentare:

- [ICN Position Statement – Occupational Health and Safety for Nurses](#)
- [ILO Resolution on the inclusion of a safe and healthy working environment](#)
- [ICN – Nurses: A Voice to Lead – A vision for future health care](#)

EMBARGOED 12 MAY

Investiții în niveluri de personal adecvate pentru îngrijiri sigure pe întregul continuum al îngrijirilor medicale.

Potrivit poziției ICN referitoare la „Evidenced-based safe nurse staffing” (Niveluri sigure de personal bazate pe dovezi) (ICN, 2018), nivelul adecvat de personal înseamnă că „este disponibil un număr corespunzător de asistenți medicali în orice moment, pe întregul continuum de îngrijire, cu o combinație adecvată de educație, competențe și experiență, pentru a asigura satisfacerea nevoilor de îngrijire ale pacienților și pentru a crea un mediu și condiții care susțin personalul în furnizarea de îngrijiri de calitate.” Nivelul de personal în domeniul asistenței medicale are impact direct asupra rezultatelor pacienților și asupra calității îngrijirilor furnizate. Studiile au arătat că lipsa de personal poate duce la o rată mai mare de mortalitate a pacienților, internări mai lungi în spital și o rată mai mare de reinternare. În plus, asistenții medicali care lucrează în unități cu

O cercetare desfășurată în cadrul a 87 de unități de îngrijiri acute din Illinois a constatat că “dacă spitalele ar fi avut un raport de personal de 4:1 pe perioada studiului de 1 an, ar fi fost evitate peste 1,595 de decese, iar spitalele ar fi economisit în mod colectiv, peste \$117 million.” (Lasater, et al., 2021)

personal insuficient sunt expuși unui risc mai mare de epuizare profesională, stres și accidente de muncă (Buchan & Catton, 2023). Nivelurile adecvate de personal sunt esențiale pentru asigurarea sănătății și bunăstării asistenților medicali și a pacienților pe care îi îngrijesc. Dar deficitul preexistent și limitările de resurse au fost expuse și amplificate de pandemie și de accentul pus pe reconstruirea sistemelor. Aceasta a sporit stresul și volumul de muncă al asistenților medicali și nu ne putem aștepta ca aceștia să continue să suporte povara personală a cerințelor de reconstrucție a sistemului de sănătate (Buchan & Catton, 2023).

Raportul Recover to Rebuild (Buchan & Catton, 2023) argumentează că guvernele ar trebui să efectueze evaluări ale impactului politicilor asupra forței de muncă din domeniul asistenței medicale și să își ia angajamentul de a investi în niveluri sigure de personal. ICN solicită țărilor, autorităților de reglementare, factorilor de decizie și profesioniștilor din domeniul asistenței medicale să colaboreze și să ia măsuri imediate și proactive pentru a asigura niveluri sigure de personal în unitățile sanitare. Acțiunile includ:

- Susținerea legislației și a politicilor de dotare cu personal de asistență medicală, bazate pe dovezi: Încurajarea dezvoltării și implementării legislației și a politicilor la nivel local, regional sau național care stabilesc niveluri de personal de asistență medicală sigure și bazate pe dovezi, adaptate nevoilor specifice ale diferitelor specialități și contexte.
- Folosirea politicilor de personal sigure, bazate pe dovezi, care țin cont de complexitatea pacientului, de mixul de competențe și de resursele disponibile. Nivelurile de personal trebuie să poată fi adaptate în funcție de cerere și nevoie.
- Creșterea gradului de conștientizare și implicarea în dialog: Încurajarea conversațiilor deschise și transparente despre importanța nivelurilor sigure de personal în rândul profesioniștilor din domeniul sănătății, pacienților, familiilor și publicul larg. Împărtășirea rezultatelor cercetărilor și a celor mai bune practici pentru a sensibiliza și a obține sprijin pentru schimbare.
- Investiții în planificarea și dezvoltarea forței de muncă: Alocarea de resurse pentru educația și dezvoltarea profesională a asistenților medicali, pentru a asigura o ofertă constantă de asistenți medicali calificați. Dezvoltarea și implementarea strategiilor pentru abordarea provocărilor legate de recrutare și retenție, cum ar fi oferirea de salarii competitive, contracte de muncă flexibile și oportunități de creștere a carierei.
- Promovarea unei culturi a colaborării și a incluziunii: Încurajarea implicării active a personalului de îngrijire medicală în procesele decizionale legate de nivelurile de

personal, politici și practici. Crearea unui mediu de lucru de susținere care apreciază contribuțiile tuturor membrilor echipei și încurajează comunicarea deschisă și feedback-ul.

- Monitorizarea și evaluarea periodică a politicilor de personal: Implementarea unor sisteme pentru evaluarea și adaptarea în mod regulat a politicilor de personal bazate pe rezultatele pacienților, starea de bine a personalului și disponibilitatea resurselor. Utilizarea unor abordări bazate pe date pentru a perfecționa și a nivelurile sigure de personal, asigurând că acestea rămân eficiente și că răspund nevoilor în schimbare.

Informații suplimentare: [ICN Position Statement – Safe staffing](#)

Protejarea asistenților medicali împotriva tuturor formelor de violență.

Atacurile, agresiunile și comportamentul agresiv împotriva asistenților medicali reprezintă o amenințare gravă la adresa rezilienței sistemelor de sănătate, precum și la adresa creșterii și durabilității acoperirii universale cu servicii de sănătate. Pentru a crea un mediu de lucru sigur și respectuos, trebuie să se pună în aplicare măsuri de protecție. Adesea, guvernele și societatea nu recunosc violența la locul de muncă împotriva profesioniștilor din domeniul sănătății, ca fiind o problemă socială. Comunitatea internațională trebuie să acorde prioritate acestei probleme și să ia măsuri, prin eforturi din partea guvernelor, a politicienilor, educatorilor, cercetătorilor, managerilor de sănătate și, cel mai important, a comunităților. În fruntea protejării și menținerii unei bune stări de sănătate și bunăstări se află asistenții medicali, care merită respect și apreciere.

Violența împotriva asistenților medicali reprezintă o preocupare tot mai mare în cadrul instituțiilor de sănătate din întreaga lume. Asistenții medicali se confruntă adesea cu abuzuri fizice, verbale și emoționale din partea pacienților, a membrilor familiei și chiar a colegilor. Aceste incidente pot duce la vătămări fizice și psihologice, insatisfacție la locul de muncă și o creștere a ratei de rotație a personalului. Într-un studiu realizat de ICN, 1 din 4 asistenți medicali a raportat că a fost supus violenței fizice la locul de muncă în ultimul an, iar 40% au raportat că s-au confruntat cu abuzuri verbale. Prin urmare, asigurarea unei protecții adecvate împotriva violenței este crucială pentru a asigura sănătatea și bunăstarea asistenților medicali.

ICN solicită organizațiilor din domeniul sănătății, administratorilor, profesioniștilor din domeniul asistenței medicale și comunității în general să colaboreze pentru a aborda problema în creștere a violenței împotriva asistenților medicali. Este esențial să se acorde prioritate siguranței și bunăstării asistenților medicali prin:

- Încurajarea organizațiilor din domeniul sănătății să adopte politici și proceduri cuprinzătoare referitoare la violența la locul de muncă, și să promoveze o cultură de toleranță zero față de orice formă de agresiune împotriva personalului medical;
- Susținerea creșterii finanțării și a resurselor destinate îmbunătățirii măsurilor de securitate în unitățile sanitare, inclusiv personal de securitate, sisteme de supraveghere și dispozitive de siguranță personală;
- Sprijinirea dezvoltării și implementării programelor de formare bazate pe dovezi, axate pe prevenirea violenței, tehnici de diminuare și auto-apărare pentru asistenții medicali.
- Creșterea gradului de conștientizare în rândul publicului cu privire la importanța tratării profesioniștilor din domeniul asistenței medicale cu respect și demnitate și la consecințele comportamentului violent asupra lucrătorilor din domeniul sănătății;
- Promovarea comunicării deschise, oferind acces la servicii de consiliere și sprijin și prin recunoașterea eforturilor personalului de îngrijire medicală pentru menținerea unui loc de muncă sigur (Stewart et al., 2019).

Informații suplimentare:

- [ICN Position Statement - Prevention and management of workplace violence](#)
- [violence Against Health Care: Current practices to prevent, reduce or mitigate violence against health care](#)

Concluzii

Sănătatea și bunăstarea asistenților medicali sunt esențiale pentru succesul și sustenabilitatea sistemelor noastre de sănătate. Asistenții medicali joacă un rol critic în îngrijirea pacienților, iar starea lor de bine afectează direct rezultatele pacienților, retenția personalului și cultura generală de lucru. Prin urmare, sunt necesare acțiuni urgente pentru a aborda provocările cu care se confruntă, printre care condițiile nesigure de muncă, violența și lipsa de personal. Prin îmbunătățirea sănătății și a bunăstării asistenților medicali prin implementarea de niveluri sigure de personal, promovarea unui mediu de lucru sigur și sănătos și protejarea asistenților medicali împotriva violenței, putem crea un sistem de sănătate pozitiv și productiv care aduce beneficii nu numai asistenților medicali, ci și pacienților și comunităților pe care le deservesc. Mai mult, trebuie utilizată o abordare cuprinzătoare și cu multiple fațete, pentru a reda bucuria și sensul profesiei de asistent medical, ceea ce duce în cele din urmă la îmbunătățirea îngrijirii pacienților și la o utilizare mai eficientă a resurselor. Investind în asistenții noștri medicali, investim într-un viitor mai sănătos și mai fericit pentru toți.

3. Recrutarea și menținerea asistenților medicali prin asigurarea unor salarii corecte și decente și a unor medii de practică pozitive.

Promovarea strategiilor de recrutare și retenție a asistenților medicali pentru a aborda problema deficitului de personal. Îmbunătățirea compensațiilor asistenților medicali pentru a asigura salarii și beneficii corecte și decente și menținerea unor medii de practică pozitive care ascultă asistenții medicali și le oferă resursele necesare pentru a-și îndeplini activitatea în siguranță, eficient și eficace. Finanțarea guvernănelor profesionale, a activităților de recunoaștere și dezvoltare profesională pe parcursul tuturor traseelor profesionale.

Deficitul de asistenți medicali reprezintă o problemă importantă în majoritatea țărilor din lume. Problema este agravată de îmbătrânirea forței de muncă, de cererea mai mare de servicii de sănătate, de oferta limitată de asistenți medicali calificați și de dorința tot mai mare a acestora de a părăsi profesia, din cauza nivelurilor ridicate de stres și epuizare precum și a capacității insuficiente de formare a asistenților medicali. Rezultatele unui sondaj efectuat asupra asistenților medicali din Australia, Brazilia, Franța, Japonia, Singapore, Marea Britanie și Statele Unite arată că, în ciuda angajamentului lor față de profesie, COVID-19 i-a pus în pericol, iar între 20% și 38% dintre respondenți au declarat că intenționează să își părăsească rolul actual în îngrijirea directă a pacienților, în

Rata de rotație a personalului medical este costisitoare

Ratele de rotație a personalului medical variază considerabil între țări, cu 15.1% în Australia; 27.65% în SUA; Coreea de Sud 42.7%; 44.3% în Noua Zeelandă. Costurile pentru rata de rotație a unui asistent medical variază de asemenea, studiile estimând între \$21k - \$88k (USD) (Bae, 2022; Duffield et al., 2014).

următoarele 12 luni (Berlin et al., 2022). Motivele sunt diverse, dar printre ele se numără subfinanțarea istorică a salariilor asistenților medicali, care în ultimii ani au rămas în urmă, în termeni reali, lipsa de sprijin la locul de muncă și creșterea volumului de muncă (Buchan & Catton, 2023, p.20).

Asigurarea unor salarii competitive și a beneficiilor / Remunerarea corectă și adecvată a asistenților medicali, astfel încât să îi atragă, să îi mențină în activitatea profesională și să îi motiveze să răspundă nevoilor de sănătate ale comunității.

În ciuda evidențierii muncii salvatoare de vieți a asistenților medicali în timpul pandemiei, nu s-au luat niciun fel de măsuri sau nu s-a planificat nimic pentru creșterea salariilor asistenților medicali, solicitată de mult timp. În multe țări (de exemplu, Franța, Finlanda, India, Letonia, Lituania, Nigeria, Filipine, Africa de Sud și Elveția), asistenții medicali câștigă mai puțin decât media salarială a tuturor lucrătorilor. În multe țări, salariile asistenților medicali au stagnat sau au scăzut în ultimul deceniu (OECD, 2021a; Catton, 2018). Salariul este un factor critic în atragerea și retenția asistenților medicali (OECD, 2022a). Studiile citate în raportul nostru Recover to Rebuild (Buchan & Catton, 2023) arată că salariul este un factor foarte puternic care determină intenția oamenilor de a părăsi profesia și, de asemenea, un factor major în creșterea conflictelor ide muncă, care a fost evidentă în ultimul an.

De asemenea, remunerația este legată de oportunitățile de dezvoltare a carierei și de promovare: dacă nu există trasee clare de carieră, și dacă asistenții medicali nu văd că acestea sunt accesibile pentru ei ca indivizi, nemulțumirea față de salariile mici și lipsa speranței în ceea ce privește viitoarele creșteri salariale, vor continua să îi descurajeze pe asistenții medicali să își păstreze locurile de muncă.

Oferirea de salarii și beneficii competitive, cum ar fi asigurarea de sănătate, planurile de pensii și programul de lucru flexibil, poate ajuta organizațiile să atragă și să păstreze asistenți medicali calificați.

Asistenții medicali sunt profesioniști în domeniul sănătății, cu un set special de competențe care le permite să ofere îngrijiri de înaltă calitate și să influențeze rezultatele pozitive pentru pacienți. ICN solicită țărilor și sistemelor de sănătate să demonstreze că le prețuiesc cunoștințele, expertiza și dedicarea, oferind compensații și beneficii competitive. Acestea ar include salarii și condiții de angajare echitabile, oportunități structurate de carieră și acces la educație continuă și sprijin pentru bunăstare, pentru a asigura combaterea efectelor negative ale epuizării profesionale a asistenților medicali, abordarea șomajului în rândul acestora și abordarea cauzelor grevelor în rândul asistenților medicali. (Buchan & Catton, 2023). Această investiție nu numai că ridică standardul îngrijirilor de sănătate, ci arată și cât de mult apreciem rolul important pe care îl au asistenții medicali în comunitățile noastre.

Informații suplimentare:

- [ICN Workforce Forums](#)
- [OECD Remuneration of Nurses](#)
- [Recover to Rebuild: Investing in the Nursing Workforce for Health System Effectiveness](#)

Implementarea unor strategii de mediu de lucru pozitiv care sunt verificate sau acreditate extern.

Asistenții medicali caută locuri de muncă în mediile care îi respectă, îi susțin și îi apreciază. Mediile practice pozitive pot fi stabilite utilizând proceduri bine definite. Capacitatea de a evalua și adopta metode de excelență în practica de asistență medicală cu verificare externă independentă este esențială în acest sens. Componentele cheie includ leadershipul transformațional, un stil de management incluziv, care implică asistenții medicali în procesul decizional, îmbunătățirea fluxului de informații între management și asistenții medicali de

primă linie, participarea asistenților medicali în comitete, autonomia asistenților medicali, relații pozitive între medici și asistenți medicali, resurse adecvate, oportunități ridicate de dezvoltare a carierei cu acces la dezvoltare profesională continuă și perspective favorabile de promovare. Sistemele de sănătate care prezintă aceste caracteristici atrag personal de asistență medicală foarte bine instruit, îmbunătățesc satisfacția angajaților și oferă îngrijire de înaltă calitate pentru pacienți (Tucci, McClain & Peyton, 2022; Kol, Ilaslan & Turkay, 2017; Saunders & Vehviläinen-Julkunen, 2016; Petit dit Dariel & Regnaud, 2015).

ICN solicită țărilor și sistemelor de sănătate să:

- recunoască importanța mediilor de lucru pozitive în îngrijirea sănătății; prin accentuarea importanței unui mediu de lucru pozitiv, organizațiile de îngrijire a sănătății pot crea o cultură care apreciază și susține angajații, asigurându-se că aceștia pot oferi cel mai înalt nivel de îngrijire pacienților;
- revizuiască și să investească în acțiuni bazate pe dovezi care s-au dovedit a îmbunătăți mediile de lucru pozitive;
- își ia angajamente privind verificarea și acreditarea externă; urmărirea verificării sau acreditării externe pentru strategiile de mediu de lucru pozitiv demonstrează angajamentul sistemelor de sănătate de a menține standardele la nivelul industriei; acest proces implică o evaluare obiectivă a politicilor, practicilor și culturii furnizorilor de îngrijire a sănătății de către o organizație de acreditare independentă recunoscută; verificarea externă ajută organizațiile să identifice domeniile de îmbunătățire și să măsoare progresul în timp (Petit dit Dariel & Regnaud, 2015);
- Colaboreze cu asistenții medicali și cu organizațiile naționale ale asistenților medicali pentru a sprijini dezvoltarea și menținerea unor medii de lucru pozitive: organizațiile de sănătate, angajații și comunitățile au un rol important în promovarea unor medii de lucru pozitive; pentru a asigura succesul acestei inițiative, este esențială implicarea tuturor părților relevante.

Informații suplimentare:

- [International Centre for Human Resources – Fact Sheet – Positive Practice Environments](#)
- [ICN – Nurses: A Voice to Lead - Nursing the World to Health](#)
- [Positive practice environments: Quality workplaces = Quality patient care](#)
- [WHPA – Stand Up for Positive Practice Environments](#)

Punerea la dispoziție a oportunităților de creștere profesională și dezvoltare a carierei.

Asistenții medicali joacă un rol esențial în sistemul de sănătate deoarece sunt responsabili de furnizarea de îngrijiri de înaltă calitate pacienților. Pe măsură ce sistemul de sănătate evoluează constant, asistenții medicali trebuie să dezvolte și să dobândească noi competențe pentru a oferi îngrijiri optime. Pentru a menține și a recruta asistenți medicali competenți, organizațiile de sănătate trebuie să acorde prioritate dezvoltării carierei și avansării profesionale a asistenților medicali.

ICN solicită investiții în oportunități de creștere profesională și dezvoltare a carierei, care sunt esențiale pentru dezvoltarea unei forțe de muncă calificate, motivate și reziliente. Prin oferirea de resurse și sprijin angajaților, necesare pentru a avansa în carieră, sistemele de sănătate pot îmbunătăți satisfacția la locul de muncă, pot reduce fluctuația personalului și pot optimiza îngrijirea pacienților (Bae, 2022; Rajamohan, Porock, & Chang, 2019; Waltz et al., 2020; Shaffer & Curtin, 2020). Printre acțiunile cheie se numără:

- crearea unei culturi care să valorifice dezvoltarea profesională continuă, inovația și colaborarea; dezvoltarea profesională este vitală pentru satisfacția profesională a asistenților medicali și pentru îmbunătățirea performanțelor;
- investiții în dezvoltarea profesională a asistenților medicali; acest lucru include oferirea de sprijin financiar angajaților, pentru a participa la conferințe, workshop-uri și programe de educație;
- încurajarea asistenților medicali să urmeze calificări postuniversitare, certificări sau alte acreditări relevante pentru domeniul lor; încurajarea asistenților medicali să continue să-și dezvolte educația și să se dezvolte profesional este esențială pentru îmbunătățirea îngrijirii pacienților, promovarea inovației și abordarea lipsei de personal în domeniile de specialitate;
- Stabilirea unor trasee de carieră pentru asistenți medicali, inclusiv oportunități de avansare și roluri de conducere.

Informații suplimentare:

- [Invest in nursing and respect rights to secure global health](#)
- [World Health Organization - The WHO Global Strategic Directions for Nursing and Midwifery \(2021–2025\)](#)

Oferirea unui echilibru între viața personală și profesională, inclusiv îmbunătățirea practicilor de repartizare pentru asistenții medicali.

Unele dintre cele mai dificile locuri de muncă din lume se regăsesc în sistemul de sănătate. Asistenții medicali, în special, lucrează într-un mediu cu un nivel ridicat de stres care necesită frecvent un program de lucru prelungit, un nivel ridicat de responsabilitate și luarea constantă a deciziilor critice. Pentru a oferi cea mai bună îngrijire posibilă pacienților, este esențial să se ofere asistenților medicali un echilibru între viața personală și profesională, care să le permită să-și mențină sănătatea și bunăstarea.

Lipsa echilibrului între muncă și viață personală poate duce la epuizarea asistenților medicali, la o scădere a satisfacției profesionale și la un risc crescut de probleme de sănătate mintală. Asistenții medicali suprasolicitați și oboseți sunt mai predispuși să facă greșeli, punând în pericol siguranța pacienților. În plus, lipsa echilibrului între muncă și viață personală poate duce la creșterea ratei de absentism și a fluctuației personalului, ambele având un impact negativ asupra îngrijirii pacienților (Saunders & Vehviläinen-Julkunen, 2016; Sovold et al., 2021).

Practicile mai bune de repartizare pot îmbunătăți echilibrul între viața profesională și cea personală pentru asistenții medicali. Printre exemple se numără oferirea unui program de lucru flexibil, permițând asistenților medicali să își aleagă schimburile, și reducerea numărului de ture consecutive pe care trebuie să le lucreze. Asistenții medicali își pot gestiona mai bine viața personală prin furnizarea unui program mai flexibil și previzibil, reducând stresul și oboseala care apar odată cu programul prelungit și cu turele imprevizibile (Butler et al., 2019).

Îmbunătățirea practicilor de repartizare a personalului poate contribui, de asemenea, la îmbunătățirea îngrijirii pacienților. Asistenții medicali pot evita oboseala, care poate duce la erori și îngrijire deficitară a pacienților, prin reducerea numărului de ture consecutive pe care sunt obligați să le lucreze. În plus, oferirea unui program de lucru mai flexibil poate asigura faptul că asistenții medicali sunt odihniți și vigilenți când sunt la serviciu, ceea ce poate îmbunătăți rezultatele pentru pacienți (Butler et al., 2019).

Informații suplimentare:

- [International Labour Organization - Decent Working Time for Nursing Personnel](#)
- [ICN Evidence-based safe nurse staffing](#)

Consolidarea și alocarea de resurse pentru guvernanta profesională a asistenților medicali, astfel încât aceștia să aibă o voce clară cu privire la problemele care afectează profesia de asistent medical și practica medicală.

Guvernanta profesională este legată de dezvoltarea, implementarea și evaluarea legislației, a reglementărilor, standardelor și politicilor care guvernează profesia de asistent medical. Aceasta asigură faptul că asistenții medicali sunt educați și pregătiți adecvat pentru practică; că aceștia continuă să mențină cele mai ridicate standarde de profesionalism; și îmbunătățește colaborarea și luarea deciziilor care afectează practica asistenței medicale (NMBA, 2023). Guvernanta profesională este importantă pentru că (ANA, 2015; IOM, 2011):

- Îmbunătățește calitatea îngrijirii: guvernanta profesională asigură că asistenții medicali dețin cunoștințele, competențele și atributele necesare pentru îngrijirea medicală de calitate. De asemenea, asigură că asistenții medicali respectă standardele și codurile de etică, concepute pentru a proteja pacienții de daune.
- Promovează responsabilitatea: guvernanta profesională promovează responsabilitatea în rândul asistenților medicali prin stabilirea unor standarde clare pentru conduita și performanța acestora. De asemenea, oferă un cadru pentru abordarea preocupărilor sau a plângerilor referitoare la comportamentul sau performanța unui asistent medical.
- Susține dezvoltarea profesională: guvernanta profesională oferă asistenților medicali oportunități pentru continuarea educației și dezvoltării profesionale, asigurându-se că rămân la curent cu cele mai recente cercetări, dovezi și practici.
- Îmbunătățește imaginea profesională: guvernanta profesională contribuie la îmbunătățirea imaginii profesiei de asistent medical, prin impunerea unor standarde ridicate de comportament și performanță în rândul asistenților medicali. Aceasta poate ajuta la îmbunătățirea impresiei publicului despre profesia de asistent medical și la creșterea încrederii în profesie.

Este esențial ca asistenții medicali să dețină roluri de conducere în problemele care le afectează profesia și practica. Strategiile-cheie pentru a favoriza acest aspect includ:

- recunoașterea importanței guvernantei profesionale pentru asistenții medicali - asistenții medicali trebuie să fie liderii din domeniu, care ghidează practica profesională de asistență medicală;
- angajamentul de a consolida și a alocă resurse pentru guvernanta profesională a asistenților medicali;
- Asigurarea existenței funcțiilor de Asistent Șef în cadrul Ministerului Sănătății și Directori Executivi de asistență medicală în organizațiile furnizoare de servicii de sănătate, investind în aceste poziții, astfel încât aceștia să dețină resursele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor.

Informații suplimentare:

- [Institute of Medicine - The Future of Nursing: Leading Change, Advancing Health](#)
- [WHO State of the world's nursing 2020: investing in education, jobs and leadership](#)

Concluzii

Abordarea deficitului de asistenți medicali necesită implementarea unei combinații de strategii pentru recrutarea și retenția acestora. Acest lucru include îmbunătățirea compensației pentru asistenții medicali asigurând salarii și beneficii corecte și decente; menținerea unor medii de practică pozitive care valorizează vocea asistenților medicali și furnizează resursele necesare pentru a-și desfășura munca în siguranță, eficient și eficace; investiții în guvernanta

profesională, recunoaștere și activități de dezvoltare pe parcursul întregii cariere; oferirea unui echilibru între viața profesională și cea personală și oferirea de oportunități de dezvoltare a carierei. Investiția în profesia de asistent medical nu numai că ridică standardul de îngrijire, ci arată și cât de mult apreciem rolul vital pe care îl joacă asistenții medicali în comunitățile noastre. Prin prioritizarea acestor strategii, putem asigura faptul că profesia de asistent medical rămâne o carieră satisfăcătoare și împlinitoare și că pacienții au acces la îngrijiri medicale de înaltă calitate.

EMBARGOED 12 MAY

4. Elaborarea, implementarea și finanțarea planurilor naționale privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale

Elaborarea, implementarea și finanțarea planurilor naționale privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale, pentru a ajunge la autosuficiență în furnizarea de viitori asistenți medicali. Alinierea resurselor pentru a susține o forță de muncă robustă în domeniul asistenței medicale, care să furnizeze servicii esențiale de sănătate, să reducă șomajul și să rețină talentele. Asigurarea unei migrații internaționale etice, transparente, monitorizate și care aduce beneficii reciproce egale pentru țările care trimit și primesc asistenți medicali, respectând în același timp drepturile fiecărui asistent medical. Realizarea planificării și monitorizării forței de muncă în cadrul sistemului de îngrijire a sănătății în toate etapele sale.

Unele dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă sistemele de sănătate din întreaga lume în furnizarea de îngrijiri medicale sigure, accesibile și la un preț accesibil sunt deficitul de personal medical, distribuția inadecvată și utilizarea necorespunzătoare a asistenților medicali. În întreaga lume, asistenții medicali oferă până la 80% din îngrijirile medicale directe (Stewart et al., 2019). Asistenții medicali sunt adesea singurii profesioniști cu care pacienții interacționează. Ei oferă îngrijire, sprijin, tratament, educație și multe alte servicii pentru a îmbunătăți starea de sănătate și bunăstarea persoanelor și a comunităților din întreaga lume. Asistenții medicali sunt în prima linie a abordării priorităților de sănătate globale, cum ar fi bolile netransmisibile, îmbătrânirea, bolile infecțioase și epidemiile, rezistența antimicrobiană și alte urgențe medicale. Prin urmare, asistenții medicali sunt intrinsec legați de capacitatea unei țări de a aborda prioritățile de sănătate.

Crearea unor sisteme de sănătate puternice și rezistente începe cu resursele umane pentru sănătate. Pe lângă un număr suficient de profesioniști în domeniul sănătății, aceștia trebuie să fie distribuiți în mod echitabil și accesibili populațiilor, să aibă cunoștințe, abilități și caracteristici adecvate și să fie împuterniciți și motivați să furnizeze îngrijiri medicale adecvate pentru indivizi și comunități.

Forța de muncă a asistenților medicali este o componentă esențială a sistemului de sănătate, iar deficitul de asistenți medicali reprezintă o amenințare la adresa sănătății la nivel global. Multe țări depind de recrutarea internațională pentru a-și satisface nevoia de asistenți medicali, dar această strategie nu este sustenabilă pe termen lung. Este necesară o acțiune imediată pentru a aborda deficitul de forță de muncă în domeniul sănătății în întreaga lume.

Dezvoltarea unor planuri privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale, care iau în considerare nevoile de sănătate ale comunității, complexitatea sistemelor de sănătate și modelele emergente de îngrijire în întregul continuum al îngrijirii.

Procesul de calculare a forței de muncă în domeniul asistenței medicale și dezvoltarea planurilor necesare pentru a satisface cerințele viitoare de servicii de sănătate este cunoscut sub numele de planificare a forței de muncă în asistența medicală. Planificarea forței de muncă în asistența medicală încearcă, în esență, să găsească un echilibru între cererea și oferta de asistenți medicali. Poate fi enunțat simplu ca asigurarea faptului că asistenții medicali potriviți au competențele potrivite și sunt prezenți la momentul și la locul potrivit. Planificarea ar trebui să includă cunoștințe despre problemele și controalele politice care afectează forța de muncă în asistența medicală.

Elaborarea planurilor privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale este complexă și provocatoare din cauza multor variabile, inclusiv nevoile comunității în materie de sănătate, complexitatea și gravitatea pacienților, diversitatea activităților de asistență medicală pe întregul continuum al îngrijirii, fluctuația personalului și schimbările demografice din cadrul profesiei, dar fără a se limita la acestea.

Țările trebuie să ia în considerare aceste elemente, să revizuiască și să extindă sistemele naționale de formare a asistenților medicali și să monitorizeze și să urmărească capacitatea lor de a fi autosuficiente - adică de a crea suficienți asistenți medicali pentru a satisface nevoile populațiilor lor. De asemenea, ar trebui să elaboreze planuri pentru a aborda deficitul de asistenți medicali, cu scopul final de a atinge autosuficiența în ceea ce privește oferta de asistenți medicali, luând în considerare, totodată, că fac parte din piața globală (Buchan & Catton, 2023). Alte considerente importante includ (AHWAC, 2004):

- distribuția forței de muncă în asistența medicală în baza unui acces optim și echitabil la serviciile de sănătate care să recunoască nevoile specifice de sănătate ale comunităților;
- Acțiuni coerente între sectoarele sănătății, educației și reglementării, pentru a asigura o forță de muncă pregătită adecvat și susținută în mod continuu;
- Capacitatea de a adapta și optimiza modelele de îngrijire pentru a lua în considerare progresele și evoluția în asistența medicală.
- Corelarea cu planurile mai extinse privind sănătatea și de forța de muncă, axate pe consumator; și
- Capacitatea de a implementa, finanța, monitoriza și evalua planurile privind forța de muncă.

Informații suplimentare:

- [ICN Sustain and Retain in 2022 and Beyond](#)
- [Recover to Rebuild: Investing in the Nursing Workforce for Health System Effectiveness](#)

Stabilirea unui set cuprinzător de date privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale, la nivel național, care să se alinieze la standardele și definițiile globale. Datele ar trebui colectate în mod regulat și utilizate pentru a informa planificarea forței de muncă naționale și internaționale.

Capacitatea de a obține date rapide și de încredere este esențială pentru planificarea forței de muncă. Tipul de informații sau date care sunt accesibile, precum și timpul și resursele disponibile pentru colectarea și analizarea datelor, sunt factori care afectează fiecare etapă a procesului de planificare a forței de muncă.

Raportul OMS privind Starea Asistenței Medicale la nivel global (OMS, 2020a) a demonstrat dificultățile în colectarea și raportarea datelor și informațiilor din țările din întreaga lume. Valoarea seturilor de date privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale este subestimată în întreaga lume.

Există foarte puține seturi de date cu privire la forța de muncă în asistența medicală, care să permită aplicări atât la nivel înalt, cât și scăzut, chiar dacă s-a constatat că un set de date cuprinzător are o utilizare substanțială la mai multe niveluri. Când sunt create și menținute seturile de date complete despre asistența medicală, efectele acestei lipse și ale absenței standardizării pot fi profunde. De exemplu, datele eronate ar putea face dificilă calcularea volumului de muncă al asistenților medicali, iar lipsa cunoștințelor despre mixul de competențe a asistenților medicali face dificilă menținerea unei distribuții sigure a forței de muncă. Fără sprijinul unui set de date puternic și fiabil, capacitatea de a înțelege ratele de rotație și costurile asistenței medicale este grav limitată (Buchan et al., 2015; Aiken et al., 2017).

Accesul la timp la date și informații referitoare la forța de muncă în asistența medicală este fundamental pentru a aborda problemele cheie, pentru a facilita planificarea și luarea de decizii fundamentate, a maximiza eficacitatea și eficiența forței de muncă în asistența medicală la toate nivelurile, a sprijini deciziile fundamentate pe dovezi, a monitoriza tendințele în forța de muncă și a susține cercetarea în asistența medicală. Deoarece nivelurile de personal în asistența medicală sunt legate de rezultatele pacienților și de sănătatea comunităților, este esențial să existe date precise și consistente disponibile în mod rapid (ACN, 2020).

Principalele considerente pentru un set minim de date includ (ACN, 2020):

- Standardizarea definițiilor și terminologiei pentru forța de muncă din domeniul asistenței medicale.
- extinderea seturilor minime de date actuale care iau în considerare înregistrarea, educația, mixul de competențe, rata de rotație, satisfacția la locul de muncă, specializarea, domeniul de activitate, demografia forței de muncă, statutul profesional și alte date legate de performanța sistemului de sănătate;
- Procesul de colectare și raportare periodică.

Informații suplimentare:

- [WHO - Global Health Observatory](#)

Implementarea și alocarea resurselor pentru planurile privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale.

Planurile naționale privind forța de muncă din domeniul asistenței medicale se confruntă cu mai multe provocări, cum ar fi finanțarea limitată, lipsa voinței politice și lipsa sprijinului din partea profesiei de asistent medical. Aceste provocări pot împiedica implementarea cu succes a acestor planuri și pot pune în pericol sustenabilitatea forței de muncă din domeniul asistenței medicale.

- Resurse financiare limitate: Una dintre principalele provocări ale dezvoltării și implementării planurilor naționale privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale este lipsa de resurse financiare. Costurile programelor de educație a asistenților medicali, de recrutare și retenție a personalului pot fi ridicate, iar multe țări se confruntă cu dificultăți în alocarea unor fonduri suficiente pentru a sprijini aceste inițiative.
- Una dintre provocările majore în dezvoltarea și implementarea planurilor naționale de forță de muncă în asistența medicală este lipsa de voință politică. Unele guverne pot să nu prioritizeze îngrijirea sănătății și dezvoltarea forței de muncă în asistența medicală. De asemenea, instabilitatea politică sau schimbările guvernamentale pot duce la întreruperea sau anularea planurilor de forță de muncă în asistența medicală.
- Lipsa implicării profesiei de asistent medical poate fi, de asemenea, o problemă în dezvoltarea și implementarea cu succes a planurilor naționale de forță de muncă pentru asistența medicală. Asistenții medicali și organizațiile de asistență medicală nu sunt adesea implicați activ în dezvoltarea acestor planuri, ceea ce duce la lipsa de aliniere cu nevoile și prioritățile profesiei de asistent medical.

Abordarea acestor provocări va necesita un efort de colaborare din partea guvernelor, a sistemelor de sănătate, a organizațiilor de asistență medicală și a asistenților medicali, pentru a asigura că planurile privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale sunt finanțate sprijinite și valorificate în mod adecvat.

Informații suplimentare:

- [WHO Working for health and growth: investing in the health workforce - High-Level Commission on Health Employment and Economic Growth](#)

Sprijinirea recrutării etice a asistenților medicali și respectarea Codului Global de Practică al OMS privind recrutarea internațională a personalului medical.

Migrația asistenților medicali este o problemă critică de sănătate, cu provocări recunoscute de către comunitățile globale, de decenii. Există numeroase beneficii ale migrației asistenților medicali, dar există și potențiale consecințe negative pentru sistemele de sănătate și pentru populația deservită, precum și îngrijorări privind drepturile omului în rândul asistenților medicali.

Deși este important să se ia în considerare rezultatele de sănătate ale pacienților în țările de origine, acest lucru trebuie pus în balanță cu drepturile și libertățile asistenților medicali. Asistenții medicali cu studii în străinătate ajută la acoperirea deficitului de personal medical, în timp ce cresc diversitatea culturală și contribuie la creșterea și dezvoltarea economică. În schimb, distribuția inegală a serviciilor de sănătate în țările de origine trebuie echilibrată cu drepturile individuale la autonomie, libertate și migrație. Pentru a sprijini solidaritatea și responsabilitatea socială, precum și pentru a spori bunăstarea asistenților medicali și a populațiilor de pacienți, trebuie abordată o creștere a conștientizării coerciției și protecția împotriva discriminării la nivel global (Socha-Dietrich & Dumont, 2021; Stikes & Iskander, 2021; Shaffer, Bakhshi & Jacobs, 2018; Rosenkoetter, Nardi & Bowcutt, 2017; Stievano et al., 2017).

În ultimul deceniu s-a înregistrat o creștere cu 60%

A numărului de asistenți medicali și medici migranți, care lucrează în țările cu venituri mai mari (OMS 2020b).

ICN (ICN, 2019) respectă și susține drepturile asistenților medicali de a urmări avansarea profesională prin mobilitatea carierei și de a-și îmbunătăți condițiile de trai și de lucru. Migrația asistenților medicali are potențialul de a aduce beneficii, cum ar fi practica multiculturală și oportunități extinse de învățare. Pentru a asigura că există beneficii care să satisfacă nevoile indivizilor, ale comunităților și sistemelor de sănătate, este important ca țările să respecte procesele de recrutare etice și să folosească cele mai bune strategii de retenție. De asemenea, trebuie să se angajeze să implementeze și să evalueze abordări eficiente și etice pentru aprovizionarea internațională gestionată a asistenților medicali, iar în special în țările cu resurse limitate, trebuie să existe evaluări regulate și sistematice ale impactului forței de muncă în domeniul asistenței medicale. (Buchan & Catton, 2023).

Informații suplimentare:

- [ICN Position Statement: International career mobility and ethical nurse recruitment](#)
- [WHO Global Code of Practice on the International Recruitment of Health Personnel](#)
- [WHO Global Code of Practice: National Reporting Instrument 2021](#)
- [ILO, OECD & WHO - The International Platform on Health Worker Mobility: Elevating dialogue, knowledge and international cooperation](#)
- [Recover to Rebuild: Investing in the Nursing Workforce for Health System Effectiveness](#)

Concluzii

Abordarea deficitului global de asistenți medicali și asigurarea autonomiei în furnizarea de viitori asistenți medicali este o provocare cu multiple fațete, care necesită politici cuprinzătoare, colaborare și structurare, bine stabilite. ICN solicită actualizarea imediată a analizei raportului privind Starea Asistenței Medicale în lume (SOWN) pentru a furniza date actuale privind forța globală de muncă în domeniul asistenței medicale, după pandemie

(Buchan & Catton, 2023). Dezvoltarea și implementarea planurilor naționale privind forța de muncă în domeniul asistenței medicale trebuie să ia în considerare complexitatea sistemelor de sănătate, modelele emergente de îngrijire și nevoile comunităților, pentru a depăși această provocare. În plus, stabilirea de seturi de date standardizate și cuprinzătoare privind forța de muncă a asistenților medicali este vitală pentru luarea deciziilor informate și planificarea bazată pe dovezi. Implementarea cu succes a acestor planuri de forță de muncă necesită finanțare adecvată, sprijin politic și angajament din partea profesiei de asistent medical. În plus, respectarea Codului Global de Practică al OMS privind Recrutarea Internațională a Personalului Medical asigură că migrația asistenților medicali este etică, transparentă și benefică pentru toți cei implicați.

În cele din urmă, crearea unor sisteme de sănătate performante și reziliente începe cu un număr adecvat de asistenți medicali distribuiți și calificați în mod corespunzător. Prin prioritizarea dezvoltării forței de muncă din domeniul asistenței medicale, țările pot îmbunătăți sănătatea și bunăstarea populațiilor lor, pot aborda prioritățile globale în domeniul sănătății și pot asigura sustenabilitatea sistemelor lor de sănătate.

EMBARGOED 12 MAY

5. Investiții în programe de învățământ de înaltă calitate și acreditate în domeniul asistenței medicale

Investiții în programe de educație de înaltă calitate și acreditate în domeniul asistenței medicale, pentru a pregăti mai mulți asistenți medicali noi și pentru a promova dezvoltarea carierei pentru asistenții medicali existenți. Proiectarea unor programe de studii astfel încât asistenții medicali să absolve cu abilitățile, competențele și încrederea necesare pentru a răspunde nevoilor de sănătate în schimbare ale comunităților și pentru a susține progresul în carieră, de la rolul de asistent medical generalist la cel de specialitate și practică avansată.

Cererea de asistenți medicali foarte calificați s-a extins considerabil, și se preconizează că această tendință va crește pe măsură ce țările își propun să-și reconstruiască și să-și consolideze sistemele de sănătate. Pentru a satisface această nevoie și a deveni mai autonome, țările trebuie să investească în programe de învățământ pentru asistenți medicali, acreditate și de înaltă calitate, care să poată pregăti mai mulți asistenți medicali și să îmbunătățească cariera asistenților medicali existenți.

620,000

De absolvenți în domeniul asistenței medicale, în țările OCDE în 2019 (OECD, 2022b; Leyens, Simkins & Horst, 2022).

Publicul are așteptări ridicate de la profesioniștii din domeniul sănătății care îi îngrijesc. Acest lucru este justificat, deoarece sănătatea este una dintre cele mai mari priorități în viață. Ca rezultat, există așteptări tot mai mari că asistenții medicali să ofere îngrijiri personalizate, bazate pe un serviciu orientat spre drepturi; să fie empatici și plini de compasiune față de ei înșiși, să ia în considerare problemele imediate ale oamenilor în plus față de factorii lor fizici, psihosociali și alți factori determinanți sociali; să fie pregătiți pentru progresul tehnologic și științific rapide, pentru tratamente emergente și modele de îngrijire, fiind echipați cu abilitățile tehnice și de comunicare pentru a lucra în echipe multidisciplinare; și să îmbunătățească cunoștințele de sănătate ale pacientului, permițând autogestionarea. La baza dezvoltării și construirii forței de muncă în domeniul asistenței medicale se află educația teoretică și practica de înaltă calitate. Educația asistenților medicali atât în domeniul artelor, cât și în cel al științelor este esențială pentru dezvoltarea unei forțe de muncă care să răspundă nevoilor și așteptărilor de sănătate ale comunităților în care lucrează (Baker, Cary & da Conceicao Bento, 2021).

Cercetările demonstrează că există o puternică corelație între asistenții medicali cu diplomă de licență și îmbunătățirea rezultatelor în sănătate. În întreaga lume, 91% din țări declară că au criterii pentru durata și conținutul educației în domeniul asistenței medicale, iar 89% din țări afirmă că instituțiile lor de învățământ sunt acreditate (OMS, 2020a). Cu toate acestea, nivelul și calitatea educației pentru asistenții medicali cu diplomă de licență continuă să varieze considerabil între țări și în interiorul acestora. Complexitatea contemporană a îngrijirilor de sănătate impune o tranziție în educația în domeniul asistenței medicale, către niveluri mai ridicate de luare a deciziilor, judecata clinică, conducerea de echipe și priceperea politică, permițând asistenților medicali să gestioneze îngrijirea în medii complicate și în sectorul de sănătate și social. În plus, unul din opt asistenți medicali nu mai practică în țara în care s-a născut sau a fost format. Prin urmare, există o cerere internațională urgentă de recomandări de înaltă calitate pentru conducerea educației în profesia de asistent medical și pentru o creștere a armonizării globale a educației în domeniul asistenței medicale la nivel de intrare (Baker, Cary & da Conceicao Bento, 2021).

Investiții în planificarea și dezvoltarea sectorului educațional pentru a satisface nevoile de sănătate ale comunității.

Extinderea și transformarea educației este un proces complex și multidimensional. Acesta implică creșterea numărului de absolvenți în domeniul asistenței medicale, asigurând în același timp că aceștia au competențele necesare pentru a satisface nevoile de sănătate ale populațiilor pe care le servesc. Considerațiile privind capacitatea includ dezvoltarea de cadre didactice calificate și competente, utilizarea de tehnici educaționale eficiente și inovatoare (de exemplu, simulări), accesul la infrastructură și locuri de practică clinice adecvate, echipamente și instrumente de învățare (OMS, 2013).

Creșterea numărului de studenți la facultatea de asistență medicală care absolvă în fiecare an necesită planificare, coordonare și colaborare între diferite părți interesate, inclusiv organizații de îngrijire a sănătății, instituții educaționale și organizații de reglementare.

Instituțiile educaționale trebuie să colaboreze strâns cu organizațiile de sănătate pentru a identifica nevoile specifice ale industriei și pentru a proiecta programe de asistență medicală în conformitate cu acestea. În plus, organizațiile de sănătate sunt responsabile pentru furnizarea de locuri de practică clinice sigure, de calitate și ușor accesibile, ceea ce adesea reprezintă un factor care limitează creșterea numărului de studenți la asistență medicală. În plus, organele de reglementare ar trebui să colaboreze cu instituțiile educaționale pentru a stabili standarde și orientări pentru programele de asistență medicală, asigurându-se astfel că absolvenții de asistență medicală îndeplinesc cerințele de competență necesare. Standardele ar trebui revizuite periodic pentru a se asigura că sunt actuale și relevante pentru nevoile în continuă evoluție ale industriei de îngrijire a sănătății.

Planificarea ar trebui să ia în considerare și opțiuni pentru creșterea numărului de admiteri din populații diverse din punct de vedere socio-economic, etnic și geografic. Educația în domeniul asistenței medicale ar trebui să fie disponibilă pentru toți elevii care au absolvit liceul și au obținut un standard minim de performanță, indiferent de originea socio-economică, etnică sau geografică. Pentru a asigura că forța de muncă din asistența medicală este reprezentativă pentru comunitatea pe care o deservește, este esențial să se dezvolte opțiuni de politică pentru a crește numărul de admiteri din rândul unor populații diverse. Oferirea de burse și granturi elevilor din medii defavorizate, extinderea disponibilității programelor de educație în asistență medicală în zonele rurale și izolate și colaborarea cu organizații comunitare pot ajuta la diversificarea forței de muncă din asistența medicală.

Informații suplimentare:

- [ICN – Nurses: A Voice to Lead - Invest in nursing and respect rights to secure global health](#)

Optimizarea reglementării și acreditarea instituțiilor academice pentru a proteja publicul și profesia.

Pentru a proteja publicul și profesia de asistent medical, este esențial ca instituțiile academice de asistență medicală să fie reglementate și acreditate. Reglementarea și acreditarea adecvate pot asigura că instituțiile academice de asistență medicală îndeplinesc standardele necesare și oferă asistenților medicali o educație de calitate. Acest lucru reduce riscul de vătămare a pacientului prin asigurarea faptului că studenții de asistență medicală sunt pregătiți corespunzător și absolvă cu competențele necesare. În plus, poate proteja reputația și integritatea profesiei de asistent medical, asigurând faptul că în acest domeniu intră numai asistenți medicali calificați și competenți.

Ar trebui reglementate următoarele aspecte ale educației în domeniul asistenței medicale: (i) accesul și admiterea la instituțiile de învățământ; (ii) planurile de învățământ în asistența medicală; (iii) domeniul de practică al studenților; (iv) calitatea educației profesionale și

respectarea codului de etică în asistența medicală; (v) menținerea continuă a competențelor pentru personalul didactic (WHO, 2013).

Informații suplimentare:

- [WHO - Transforming and scaling up health professionals' education and training](#)

Consolidarea calității academice a învățării academice și a experienței practice prin implementarea programelor de studii axate pe competențe.

Educația în domeniul asistenței medicale joacă un rol critic în producerea asistenților medicali competenți și siguri, care pot oferi îngrijiri de calitate pacienților. Progresele rapide ale tehnologiei de îngrijire medicală, schimbările în sistemele de îngrijire medicală și creșterea complexității nevoilor pacienților necesită o curriculă de asistență medicală care pune accent pe educația bazată pe competențe. Asistența medicală este o profesie solicitantă și necesită un nivel ridicat de cunoștințe și abilități, cu capacitatea de a lua decizii autonome în medii cu presiune ridicată. ICN recomandă ca educația bazată pe competențe să fie standardul acceptat pentru educația în asistența medicală, pentru a optimiza învățarea și a obține cele mai bune rezultate posibile. Educația bazată pe competențe este „o abordare bazată pe rezultate pentru proiectarea, dezvoltarea și implementarea curriculelor care pune accentul pe stăpânirea învățării și aplicarea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor în contextul performanței, în locul procesului de învățare și a dobândirii cunoștințelor, abilităților și atitudinilor” (Biroul Internațional al UNESCO pentru Educație, 2013). Este important pentru educația asistenților medicali deoarece poate îmbunătăți standardizarea educației, flexibilitatea în învățare și eficiența și eficacitatea învățării.

80,000 de candida eligibili au fost refuzați la admiterea în programe universitare și postuniversitare de asistență medicală în SUA, în 2018 (Leyens, Simkins & Horst, 2022; NACNEP, 2021).

Pentru a obține cele mai bune rezultate din educația bazată pe competențe pentru asistenții medicali, este important ca programa să fie actualizată în mod regulat. Prioritățile de sănătate ale comunităților se schimbă continuu și este necesar să se actualizeze și să se îmbunătățească în mod regulat programa de asistență medicală pentru a răspunde acestor nevoi în continuă schimbare. În plus, programa ar trebui actualizată pentru a reflecta cele mai recente descoperiri ale cercetării, ghiduri de practică bazate pe dovezi și cele mai bune practici în asistența medicală (OMS, 2022b).

Trebuie recunoscut faptul că tehnicile de învățare tradiționale nu mai sunt suficiente. Este nevoie de o creștere rapidă a capacității și capabilității furnizorilor de educație. Cu toate acestea, există adesea obstacole precum lipsa infrastructurii și a resurselor necesare, precum și accesul la stagii clinice de calitate. Parte a soluției trebuie să fie trecerea la abordări inovatoare care să includă tehnologia și informatica. Un exemplu în acest sens este utilizarea tehnologiei de simulare, care poate ajuta studenții să-și perfecționeze abilitățile și cunoștințele într-un mediu sigur. Această tehnologie poate replica o serie de circumstanțe de îngrijire a pacienților, inclusiv situații de urgență, care pot ajuta studenții să capete încrederea și expertiza necesare pentru a gestiona situații dificile în lumea reală. Utilizarea tehnologiei de simulare poate oferi studenților feedback rapid cu privire la performanța lor, permițându-le să identifice zonele care necesită mai multă muncă. În plus, aceste soluții încurajează gândirea critică, rezolvarea problemelor și munca în echipă - toate competențele esențiale pentru practica asistenței medicale (Herodotou et al., 2019; Rezayi et al., 2022; Jobst et al., 2022).

Tehnologia și informatica au un impact major asupra sistemelor de îngrijire medicală și vor transforma, în cele din urmă, profesia de asistent medical în întreaga lume (Jobst et al., 2022). Așadar este important ca asistența medicală să se afle în prima linie a acestei transformări și să o optimizeze pentru a îmbunătăți educația asistenților medicali și a studenților la asistență medicală.

Informații suplimentare

- [World Health Organization - Global Competency and Outcomes Framework for Universal Health Coverage](#)
- [ICN Core Competencies in Disaster Nursing](#)

Investiții în personalul didactic al facultăților de asistență medicală pentru a extinde programele de educație de calitate.

În timp ce lumea se confruntă cu o criză îndelungată privind lipsa de asistenți medicali, există și o altă criză care afectează oferta și educația asistenților medicali - există un deficit grav de cadre didactice pentru asistenții medicali (OMS, 2020a; Nardi & Gyurko, 2013). Calitatea programelor de educație a asistenților medicali depinde în mare măsură de competența, expertiza și experiența personalului didactic. Orice efort în creșterea capacității programelor de educație a asistenților medicali de calitate necesită investiții în personalul didactic pentru asistenți medicali.

Există mai multe cauze pentru deficitul de personal didactic în domeniul asistenței medicale din întreaga lume. Acestea includ factori precum migrația asistenților medicali, îmbătrânirea corpului didactic, o reducere a numărului de tineri candidați pentru posturile didactice, scăderea satisfacției față de acest rol, lipsa de finanțare și salarii reduse, o posibilă devalorizare a personalului didactic de către instituțiile academice, reducerea numărului de personal cu normă întreagă și nivelul insuficient de realizare academică a asistenților medicali (Nardi & Gyurko, 2013).

Potențialele soluții la această criză necesită o combinație de strategii care să ia în considerare recrutarea, pregătirea, dezvoltarea și retenția personalului didactic. Acestea vor varia în funcție de contextul țării, dar ar trebui să ia în considerare cel puțin: (i) includerea cursurilor academice în teoria și pedagogia educației în asistența medicală în cadrul curriculumelor de masterat în asistență medicală, pentru a pregăti asistenții medicali să preia poziții didactice ca profesori sau mentori, la finalizarea studiilor; (ii) investiția în pregătirea academică și nevoile de educație continuă ale asistenților medicali; (iii) creșterea cantității de date și informații colectate privind angajarea, distribuția și retenția personalului didactic; (iv) îmbunătățirea imaginii asistenților medicali care lucrează în sectorul educațional și evidențierea rolului acestora ca o alegere de carieră satisfăcătoare; (v) avansarea colaborării și coordonării globale pentru a dezvolta soluții; (vi) investirea în salarii și recompense competitive pentru personalul didactic în asistență medicală (NACNEP, 2021; Nardi & Gyurko, 2013).

O scădere cu 7% a ratelor de mortalitate. O creștere cu 10% a procentului de asistenți medicali cu diploma de licență este asociată cu o scădere cu 7% a ratelor de mortalitate (Aiken et al., 2014; Wieczorek-Wójcik et al., 2022).

Informații suplimentare:

- [ICN Policy Brief - Nursing education and the emerging nursing workforce in COVID-19 pandemic](#)
- [WHO - Nurse educator core competencies](#)

Concluzii

Prin urmare, evoluția rapidă a peisajului din domeniul sănătății, inclusiv progresul tratamentelor, deficitul critic de forță de muncă și creșterea cererii de servicii de asistență medicală, necesită o investiție semnificativă în programele de învățământ în domeniul asistenței medicale, acreditate și de înaltă calitate. Țările trebuie să prioritizeze planificarea și dezvoltarea sectorului educației, pentru a răspunde nevoilor de sănătate ale comunităților lor, să optimizeze reglementarea și acreditarea instituțiilor academice, să consolideze calitatea academică a programelor de asistență medicală, prin programe de studii bazate pe competențe, și să investească în personalul academic al asistenței medicale, pentru a extinde capacitatea programelor de învățământ în asistență medicală de calitate.

Prin acest lucru, putem asigura că generațiile viitoare de asistenți medicali au competențele, valorile și încrederea necesare pentru a răspunde nevoilor de sănătate dinamice și în evoluție ale comunităților din întreaga lume. În cele din urmă, acest lucru va contribui la îmbunătățirea rezultatelor în materie de sănătate, la creșterea accesului la servicii medicale de calitate și la dezvoltarea unor sisteme de sănătate mai reziliente și durabile. Este esențial ca părțile interesate să colaboreze și să își coordoneze eforturile pentru a crea o forță de muncă în domeniul asistenței medicale, bine pregătită, diversă și capabilă să răspundă provocărilor și oportunităților care se întrevăd în viitor.

EMBARGOED 12/2024

6. Favorizarea exercitării în întregime a practicii asistenților medicali

11. Favorizarea exercitării în întregime a activității asistenților medicali, consolidând și modernizând reglementările și investind în practica medicală avansată și în modelele de îngrijire conduse de asistenți medicali. Reorientarea și integrarea sistemelor de sănătate către sănătatea publică, promovare și prevenire în domeniul îngrijirilor primare de sănătate, îngrijirea comunitară, la domiciliu și centrată pe pacient.

Asistenții medicali reprezintă peste jumătate din forța de muncă a profesioniștilor din domeniul sănătății la nivel mondial și furnizează cea mai mare parte a îngrijirilor directe acordate pacienților. Optimizarea utilizării acestei forțe de muncă poate transforma modul în care se furnizează asistența medicală, astfel încât pacienții să primească îngrijiri mai bune la un preț accesibil. În întreaga lume, asistenții medicali conduc și contribuie la inovații pentru îmbunătățirea rezultatelor în sănătate. Cu toate acestea, adesea există o varietate de obstacole redundante și ineficiente care limitează capacitatea asistenților medicali de a-și maximiza contribuția în vederea creării unor sisteme de sănătate performante. De prea mult timp, asistenții medicali sunt constrânși de medii care restricționează inovația și practica, în mod inutil. O forță de muncă optimizată și împuternicită în domeniul asistenței medicale poate facilita un sistem de îngrijire mai accesibil, mai accesibil, mai sigur și mai durabil (Stewart et al., 2022).

80% dintre asistenții medicali au declarat că sunt supracalificați pentru rolurile pe care le îndeplinesc, ceea ce duce la un sentiment de subapreciere și la scăderea satisfacției profesionale (OECD, 2021b).

Sfera completă de practică se referă la spectrul complet de roluri, funcții, responsabilități, activități și capacități de luare a deciziilor pe care indivizii din domeniul sănătății sunt educați, competenți și autorizați să le desfășoare (Queensland Health, 2017). Sfera completă de practică este stabilită de numeroși factori. Cu toate acestea, deseori sunt stabilite bariere artificiale care împiedică realizarea potențialului asistenților medicali în munca lor. Acestea includ modele restrictive de finanțare, bariere culturale între discipline și în cadrul acestora, precum și reglementări și politici care nu au ținut pasul cu evoluția îngrijirilor medicale. Cea mai importantă resursă pe care o au sistemele de sănătate sunt profesioniștii din domeniul sănătății. Adesea, aceștia nu își folosesc cunoștințele, abilitățile și atribuțiile la întreaga lor capacitate de educație. În schimb, milioane de dolari sunt risipiți plătind subutilizarea resurselor umane. Folosirea mai eficientă a resurselor umane va îmbunătăți accesul la îngrijiri mai sigure, va economisi bani și va îmbunătăți satisfacția profesioniștilor din domeniul sănătății.

During the pandemic, long-standing barriers were removed, regulations were modified, and novel strategies were implemented in days and weeks, as opposed to years. COVID-19 has prompted health systems to approach care delivery with a greater degree of inventiveness and flexibility. Throughout this pandemic, nurses were the leaders in driving health system transformation and innovation (Jingxia et al., 2021; Chan et al., 2021).

Revizuirea modelelor de finanțare, a cadrelor de reglementare și politici, și eliminarea restricțiilor inutile asupra practicii de asistență medicală.

Tradiția, modelele de finanțare, cultura și reglementările învechite dictează adesea modul în care profesioniștii din domeniul sănătății, bine pregătiți și educați, își petrec timpul îndeplinind sarcini simple. Acest lucru duce la pierdere de timp și bani și la nemulțumire printre profesioniștii din domeniul sănătății, fără a face nimic pentru a îmbunătăți calitatea îngrijirii. Abordarea acestor bariere este important, deoarece există nevoia ca oamenii să lucreze la

potențialul lor maxim. Acest lucru înseamnă îngrijiri mai multe și mai bune, locuri de muncă mai satisfăcătoare și un sistem de sănătate mai durabil (Duckett, Bredon & Farmer, 2014).

- Modernizarea mediilor de reglementare: Țările trebuie să-și actualizeze și să modernizeze legile și reglementările, pentru a face posibil ca asistenții medicali să practice conform domeniului lor optim de practică. Aceasta include eliminarea limitărilor inutile privind capacitatea asistenților medicali de a furniza anumite servicii și acordarea autorității depline de practică asistenților medicali de practică avansată (ANA, 2020; AANP, 2022).
- Investiții în modele de îngrijire conduse de asistenți medicali: Modelele de îngrijire conduse de asistenți medicali sunt bine stabilite în sistemele de sănătate din întreaga lume și au demonstrat că sunt o metodă eficientă de abordare a lacunelor din sistemele de sănătate. Cu toate acestea, modelele sunt adesea concepute și dezvoltate într-un mod nestructurat, cu puțină consistență în interiorul țărilor și între țări. Cu suficientă planificare și investiții, modelele de îngrijire conduse de asistenți medicali vor îmbunătăți accesul la îngrijire, în special pentru comunitățile vulnerabile; vor îmbunătăți satisfacția personalului ca urmare a unei utilizări mai mari a abilităților clinice și a luării deciziilor; și pot asigura economii de costuri. Ca urmare, investirea în modele de îngrijire conduse de asistenți medicali are un potențial ridicat de rentabilitate, transformându-se într-o decizie de afaceri sensibilă pentru sistemele de îngrijire a sănătății care caută un raport calitate-preț.

Informații suplimentare: [ICN Position Statement – Nursing Regulation](#)

Crearea unor trasee de carieră clinică pentru a sprijini asistenții medicali care lucrează în îngrijirile din prima linie.

Pentru asistenții medicali care lucrează în îngrijirea din prima linie, crearea de trasee de carieră clinică va oferi un cadru bine organizat pentru dezvoltarea profesională, care stimulează învățarea continuă, dezvoltarea competențelor și promovarea carierei. Aceste trasee de carieră pot fi create pentru a îndeplini cerințele anumitor asistenți medicali și pentru a-și avansa obiectivele profesionale, în timp ce ia în considerare, de asemenea, cerințele organizaționale, cum ar fi retenția și recrutarea. Traseele de carieră pot fi construite în jurul unui număr de componente fundamentale, cum ar fi realizările educaționale, evaluările de competență, strategiile de învățare, relațiile de mentorat, oportunitățile de creștere profesională și accesul la dezvoltare profesională continuă.

Împuternicirea serviciilor de asistență medicală cu sisteme informatice, tehnologie și instrumente de luare a deciziilor pentru îmbunătățirea îngrijirii pacientului și pentru dezvoltarea capacității.

Tehnologiile digitale oferă oportunități unice de consolidare a sistemului de sănătate. De exemplu, accesul la informațiile corecte pentru persoanele potrivite, la momentul potrivit, poate îmbunătăți siguranța, eficacitatea și eficiența îngrijirii. Serviciile de sănătate îmbunătățite digital pot îmbunătăți accesul și pot ajuta la tranziția de la abordările reactive, la cele proactive în ceea ce privește menținerea sănătății. Asistenții medicali ar putea fi eliberați de sarcinile obișnuite care ocupă mult timp și ar putea interacționa mai eficient cu pacienții. Pacienții ar putea deveni mai implicați, ar putea să-și îmbunătățească abilitățile de autoîngrijire și să contribuie mai eficient la menținerea sănătății lor. Cu toate acestea, în ciuda multor avantaje pe care tehnologiile digitale le oferă asistenței medicale, sectorul de sănătate se află mult în urma altor industrii în ceea ce privește realizarea acestor oportunități (Socha-Dietrich, 2020). În plus, există multe obstacole în calea autonomizării serviciilor de asistență medicală cu tehnologiile digitale. Acestea includ resurse limitate, instruire inadecvată, rezistență la schimbare, angajament insuficient și preocupări cu privire la securitatea și confidențialitatea datelor. Pentru a depăși aceste obstacole, organizațiile de sănătate trebuie să investească în infrastructura necesară, să ofere instruire cuprinzătoare personalului de asistență medicală,

să îi implice pe asistenții medicali în procesul decizional, să utilizeze nomenclatura standardizată de asistență medicală (de exemplu, ICNP) și să stabilească protocoale pentru securitatea și confidențialitatea datelor.

Sprijinire activă și investiții în rolurile de asistență medicală și de asistență medicală avansată (APN) pe întregul spectru al îngrijirii, cu un accent deosebit pe sănătate și bunăstare.

Starea de sănătate și bunăstarea persoanelor și a comunităților depind în mare măsură de sistemul de sănătate accesibil și de calitate. Cu toate acestea, sistemele tradiționale de îngrijire medicală sunt adesea foarte fragmentate și concentrate pe tratarea bolilor, în loc de prevenirea acestora. Prin urmare, sistemele de sănătate trebuie să își reorienteze modelele de îngrijire pe baza principiilor de îngrijire integrată centrată pe persoană, pentru a asigura accesul tuturor la servicii de sănătate de-a lungul întregului continuum de îngrijire, care sunt receptive, coordonate și în concordanță cu nevoile oamenilor pe parcursul vieții lor (OMS, 2018). Îmbunătățirea rezultatelor de sănătate, a bunăstării și a calității vieții este direct corelată cu servicii solide de îngrijire primară și de sănătate publică, integrate cu serviciile spitalicești. Aceste îmbunătățiri au efecte pozitive semnificative asupra economiei, societății și indivizilor. Îngrijirea integrată centrată pe persoane ajută la îmbunătățirea accesului la servicii, reducerea spitalizărilor și readmișiilor evitabile și la îmbunătățirea respectării tratamentelor.

1 din 4 pacienți care suferă de afecțiuni cronice nu a beneficiat de niciunul din testele preventive recomandate în ultimele 12 luni (OECD, 2020).

Asistenții medicali sunt bine poziționați datorită educației, rolului și respectului pe care l-au câștigat pentru a contribui și a conduce schimbările transformatoare necesare pentru îngrijirea integrată centrată pe persoană, pe tot parcursul continuumului de îngrijire. Dar aceste schimbări vor necesita o atenție nouă asupra coordonării îngrijirii, analizei datelor și îmbunătățirii calității, împreună cu un set nou sau îmbunătățit de cunoștințe, abilități și aptitudini pentru îngrijirea populației și a bunăstării. Cea mai importantă, totuși, este tranziția de la medici independenți, care lucrează izolat, la echipe multidisciplinare implicate și conectate, care colaborează cu pacienții și cu familiile acestora.

Value for money

A worksite clinic run by a single Nurse Practitioner in the USA resulted in direct medical care cost-savings of nearly \$2.18 million over a two-year period, not including indirect savings related to lost productivity and absences (Chenoweth et al., 2008).

Una dintre modalitățile prin care se realizează acest lucru este prin intermediul modelelor de îngrijire conduse de asistenți medicali. De exemplu, studiile arată că clinicile conduse de asistenți medicali duc la îmbunătățirea valorii, cum ar fi evitarea erorilor și reinternărilor costisitoare, menținerea sănătății pacienților, reducerea risipei, evitarea îngrijirii duplicative, utilizarea corespunzătoare a timpului specialiștilor și îmbunătățirea coordonării îngrijirii. Cu toate acestea, pentru ca aceste beneficii să fie realizate, sunt necesare o abordare multidisciplinară/transdisciplinară; planificare și evaluare cuprinzătoare înainte de implementarea modelului de îngrijire sau a clinicilor; sprijin administrativ și sprijin din partea altor colegi și profesioniști din domeniul sănătății.

Informații suplimentare:

- [ICN Guidelines on Advanced Practice Nursing](#)
- [ICN Guidelines on Prescriptive Authority for Nurses](#)

Concluzii

Reorientarea și integrarea sistemelor de sănătate către îngrijirea primară, îngrijirea comunitară și la domiciliu, sănătatea publică și îngrijirea centrată pe pacient, este necesară pentru furnizarea serviciilor optime de îngrijire medicală. Pentru a utiliza eficient resursele umane este nevoie de un leadership puternic și de reproiectarea rolurilor și a modelelor de îngrijire. Practicienii din domeniul sănătății sunt cel mai de valoare bun pe care îl deține sistemul de sănătate. Cu toate acestea, adesea, profesioniștii din domeniul sănătății nu își utilizează cunoștințele, abilitățile și talentele la maximum. În schimb, milioane de dolari sunt irosite pentru că resursele umane nu sunt utilizate la capacitate maximă. Administrarea mai eficientă a resurselor umane poate economisi bani și poate crește satisfacția profesională a lucrătorilor din domeniul sănătății.

De asemenea, instituțiile de îngrijire medicală trebuie să recunoască necesitatea abordării disparităților în materie de sănătate și de a furniza îngrijiri competente din punct de vedere cultural, pentru zonele dezavantajate. Organizațiile din domeniul sănătății pot asigura că toată lumea are acces la servicii de îngrijire medicală de înaltă calitate, adecvate nevoilor și preferințelor individuale, prin colaborarea cu comunitățile și cu experții în îngrijirea sănătății.

7. Recunoașterea și valorificarea abilităților, a cunoștințelor, atributelor și a expertizei asistenților medicali.

Recunoașterea și valorificarea abilităților, a cunoștințelor, atributelor și a expertizei asistenților medicali. Respectarea și promovarea rolurilor asistenților medicali ca profesioniști ai sănătății, cercetători, educatori și lideri. Implicarea asistenților medicali în procesul decizional care afectează îngrijirea medicală la toate nivelurile. Promovare și investiții într-o cultură echitabilă care respectă profesia de asistent medical ca și contribuitor important la sistemele de sănătate de înaltă calitate.

Ca actori importanți în furnizarea îngrijirilor de sănătate, asistenții medicali sunt esențiali pentru furnizarea și coordonarea îngrijirilor, prevenirea evenimentelor negative și îmbunătățirea eficienței și eficacității serviciilor de sănătate (Aike et al., 2017). În afara furnizării de îngrijiri sigure în conformitate cu cele mai bune dovezi disponibile și standardele clinice, asistenții medicali au și obligația de a participa la sisteme mai mari de calitate și siguranță organizațională și sistemică. Pentru a informa schimbările în ceea ce privește calitatea îngrijirilor medicale, asistenții medicali au o obligație profesională de a evalua, monitoriza și raporta cu privire la adecvarea și eficacitatea îngrijirilor și de a avansa cercetarea științifică. Aceștia sunt esențiali în dezvoltarea, utilizarea și evaluarea aplicațiilor e-sănătate care cresc siguranța pacientului, și participă la proiectarea și operarea sigură a facilităților, instrumentelor și procedurilor de lucru. Responsabilitățile includ îngrijirea centrată pe persoană, prin sisteme și procese care încurajează luarea deciziilor împărtășite, continuitatea îngrijirilor, divulgarea deschisă și sensibilitatea la nevoile culturale și alfabetizarea pacienților în domeniul sănătății. De asemenea, asistenții medicali promovează, se implică și utilizează dovezi de cercetare pentru a îmbunătăți siguranța și calitatea tratamentului, precum și pentru a manifesta leadership clinic (Oldland et al., 2020).

După cum s-a demonstrat mai sus, profesia de asistent medical este o profesie solicitantă și complexă, vitală pentru sănătatea și bunăstarea comunităților. În general, asistenții medicali sunt percepuți de public ca o profesie esențială și de încredere. Adevărul este că doar o mică parte din oameni sunt conștienți de gama largă de îndatoriri și responsabilități pe care le au asistenții medicali moderni, și ca urmare, nu înțeleg pe deplin valoarea excepțională pe care

profesia de asistent medical o oferă fiecărei persoane din lume. Lipsa unei înțelegeri adecvate a rolurilor asistenților medicali se manifestă într-o varietate de moduri negative, printre care: sunt percepuți ca fiind „subordonați” medicilor; au o voce limitată la masa decizională; remunerație inadecvată; sunt acuzați pentru rezultate slabe și sisteme disfuncționale; și cel mai rău dintre toate, violență împotriva lor. Această gravă subapreciere a asistenților medicali duce la o motivație scăzută, resentimente și o intenție crescută de a părăsi profesia, făcând-o, în același timp, o alegere de carieră neatractivă. Trebuie luate măsuri pentru a demonstra aprecierea și evaluarea competențelor, a cunoștințelor, atributelor și expertizei asistenților medicali.

Îmbunătățirea imaginii publice a profesiei de asistent medical.

Îmbunătățirea imaginii publice a profesiei de asistent medical necesită o abordare complexă care implică colaborarea între asistenții medicali, organizațiile de sănătate, instituțiile educaționale și mass-media.

- Creșterea conștientizării publicului cu privire la rolurile și responsabilitățile asistenților medicali este esențială pentru a-i ajuta pe oameni să înțeleagă rolul vital pe care asistenții medicali îl joacă în îngrijirea sănătății. Asistenții medicali sunt pregătiți pentru o varietate de roluri prin programe de licență, masterat și doctorat. Teoriile de asistență medicală, științele clinice, modelele conceptuale, cercetarea și testarea teoriilor, toate fac parte din educația pe care o primesc asistenții medicali. Publicul larg trebuie să fie conștient de existența și valoarea educației și cercetării în domeniul asistenței medicale, în promovarea și protejarea sănătății pacienților. Această conștientizare va îmbunătăți, la rândul său, percepția publică asupra profesiei de asistent medical și va îmbunătăți autonomia asistenților medicali (ten Hoeve, Jansen & Roodbol, 2014).
- Colaborare cu mass-media pentru a combate stereotipurile și dezinformările despre asistenții medicali. Încurajarea portretizărilor precise și bine documentate ale asistenților medicali și rolurile lor în emisiuni TV, filme și știri.
- Celebrarea realizărilor în profesia de asistent medical, cum ar fi inițiativele și cercetările reușite.
- Dezvoltarea și susținerea liderilor puternici în profesia de asistent medical. Încurajarea asistenților medicali și investițiile în aceștia, pentru a prelua roluri de conducere în cadrul organizațiilor de îngrijire medicală, al asociațiilor profesionale și al organismelor guvernamentale. Liderii puternici pot promova profesia și pot îmbunătăți aprecierea și percepția publicului.
- Susținerea colaborării interprofesionale pentru a promova o cultură a respectului.
- Încurajarea programelor de mentorat pentru asistenți medicali pentru a responsabiliza următoarea generație de asistenți medicali.

Implicarea asistenților medicali în procesul decizional legat de politici, proceduri și ghiduri de îngrijire a sănătății.

În ciuda rolului critic pe care îl joacă asistenții medicali în îngrijirea sănătății, adesea aceștia sunt excluși din procesele decizionale care afectează îngrijirile și rezultatele privind pacientul. Această excludere nu numai că subapreciază contribuțiile asistenților medicali, ci poate duce și la rezultate nesatisfăcătoare pentru pacienți. Organizațiile de îngrijire a sănătății pot beneficia de cunoștințele și perspectiva distinctivă a asistenților medicali, prin includerea lor în procesele decizionale. Cerințele pacienților și ale familiilor acestora, impactul politicilor de sănătate și aspectele practice ale îngrijirii pacienților sunt subiecte pe care asistenții medicali sunt bine poziționați să le dezbată. De asemenea, aceștia pot oferi informații valoroase privind aplicarea de tehnici și proceduri noi, asigurându-se de eficacitatea și eficiența acestora (Salmond & Echevarria, 2017).

În plus față de îmbunătățirea sistemului de sănătate, integrarea asistenților medicali în procesele decizionale poate îmbunătăți retenția angajaților și satisfacția profesională. O satisfacție profesională mai mare și o rată mai mare de retenție sunt rezultate ale faptului că asistenții medicali se simt apreciați și implicați în procesele decizionale. De asemenea, acești asistenți medicali sunt mai dispuși să se implice și să își assume angajamente în profesia lor. La rândul lor, acest lucru poate reduce intenția asistenților medicali de a părăsi profesia, rezultând în deficit de personal.

Unul dintre beneficiile finale pentru sistemele de sănătate este implicarea asistenților medicali în procesele decizionale, ceea ce poate duce la o mai mare eficiență a costurilor. Asistenții medicali sunt bine poziționați pentru a furniza feedback cu privire la utilizarea resurselor de îngrijire și pot identifica oportunități de reducere a rispei și a ineficienței. Prin implicarea asistenților medicali în procesele decizionale, organizațiile de îngrijire medicală pot asigura utilizarea celor mai eficiente și eficace resurse, rezultând în economii de costuri și creșterea raportului calitate-preț.

Asigurarea unor remunerații și beneficii echitabile reprezintă o dovadă de respect față de munca asistenților medicali.

Pentru a-i aprecia și a-i onora pe asistenții medicali, sunt necesare compensații și beneficii echitabile. Pe lângă faptul că programul lor este lung și că adesea lucrează în weekend-uri și de sărbători, asistenții medicali se confruntă adesea cu situații dificile și obositoare. Cu toate acestea, mulți dintre ei lucrează pentru un salariu mic, ceea ce poate duce la epuizare și la lipsa de personal medical. Este esențial să se ofere asistenților medicali un salariu competitiv care să le recunoască abilitățile și valoarea muncii. Salariul lor ar trebui să fie în conformitate cu calificările, responsabilitățile și experiența lor. Pentru a le oferi asistenților medicali securitate financiară și un echilibru între viața personală și cea profesională, beneficiile precum asigurarea de sănătate, planuri de pensii și concedii plătite sunt, de asemenea, cruciale. Aceste recompense pot ajuta la recrutarea și retenția asistenților medicali talentați în timp ce își demonstrează valoarea muncii.

Studiile au arătat că, rareori, compensațiile mai mari și stimulentele financiare au efectul dorit asupra performanței atunci când sunt folosite independent. Furnizarea de resurse suficiente, asistență logistică și investiția în educație continuă și în conferințe, sunt exemple de valorificare a contribuției asistenților medicali (Stewart et al., 2022).

Asigurarea unor condiții de muncă sigure și decente pentru îngrijirea persoanelor care îngrijesc.

Este esențial să arătăm respect și apreciere asistenților medicali, prin asigurarea unor condiții de muncă sigure și decente. În activitatea lor, asistenții medicali sunt expuși unei game largi de riscuri profesionale. Ei sunt vulnerabili, în mod deosebit, la boli infecțioase și leziuni, inclusiv leziuni musculo-scheletale și leziuni cauzate de ace. De asemenea, sunt supuși riscurilor, precum stresul, munca în ture și violența la locul de muncă. În general, intră în categoriile largi ale riscurilor chimice, biologice, fizice și psiho-sociale. Este crucial să protejăm sănătatea fizică și emoțională a asistenților medicali, prin asigurarea unui mediu de lucru sigur, cu acces la echipamente de siguranță adecvate și de calitate, pentru minimizarea și atenuarea riscurilor profesionale (IntraHealth, 2022).

Pe lângă condițiile de muncă sigure și decente, este esențial să se arate respect pentru profesie, prin crearea unui mediu de lucru sănătos. Un mediu de lucru sănătos pentru asistenții medicali înseamnă un loc de muncă sigur, responsabil și satisfăcător. Un mediu de lucru pozitiv pentru asistenții medicali este vital, pentru a asigura îngrijiri de înaltă calitate pentru pacienți, deoarece ajută la creșterea satisfacției, retenției și a performanței asistenților medicali. Condițiile mai bune de lucru rezultă în asistenți medicali mai fericiți, care apoi au o

performanță mai bună și oferă îngrijiri mai bune pacienților, îmbunătățind viabilitatea financiară a organizațiilor de sănătate (Wei, 2018). Este necesar să se facă eforturi constante pentru promovarea unui mediu de lucru sănătos. Așa cum spune Mark Britnell, „Cum pot oamenii să ofere îngrijiri pline de compasiune dacă nu sunt îngrijiți la rândul lor?”

Concluzii

Recunoașterea și aprecierea rolurilor asumate de asistenții medicali ca profesioniști în sănătate, cercetători, oameni de știință, educatori și lideri este esențială pentru succesul sectorului de sănătate. Prin implicarea asistenților medicali în procesul de luare a deciziilor și promovarea expertizei și a contribuțiilor lor, țările pot asigura furnizarea unor îngrijiri de calitate pentru pacienți și îmbunătățirea eficacității generale a sistemului de sănătate.

8. Implicarea asociațiilor naționale de nursing ca parteneri profesionali.

Implicarea activă și semnificativă a asociațiilor naționale de nursing (ANN-uri) ca parteneri profesionali esențiali în toate aspectele legate de politică, furnizarea de servicii de îngrijire și leadership în domeniul asistenței medicale și sociale, ca voce experimentată și de încredere, a profesiei de asistent medical. Crearea de parteneriate multilaterale locale, naționale și globale.

Asistenții medicali formează peste jumătate din forța de muncă din domeniul sănătății din lume și furnizează majoritatea îngrijirilor directe către pacienți, oferind servicii și sprijin esențiale persoanelor și comunităților care au nevoie. Fiind cea mai mare profesie din domeniul sănătății, în aproape toate mediile de îngrijire din toate țările, asistenții medicali vor fi factorul critic de succes în reconstruirea serviciilor de sănătate post-pandemie (Buchan & Catton, 2023).

Ca reprezentanți ai profesiei de asistent medical, asociațiile naționale de asistenți medicali dețin informații și expertiză valoroase despre practica de asistență medicală și provocările cu care se confruntă profesioniștii din domeniul sănătății. Ca urmare, asociațiile naționale de asistenți medicali pot aduce contribuții inestimabile la dezvoltarea și implementarea unor politici eficiente în domeniul sănătății și asistenței medicale.

Fiind vocea informată și de încredere a profesiei de asistent medical, ANN-urile sunt parteneri profesionali esențiali pentru guverne, decidenți politici, educatori și profesioniști din domeniul sănătății în toate aspectele politicilor, furnizării și conducerii serviciilor de sănătate și sociale. Responsabilitatea principală a ANN-urilor este de a susține îmbunătățirea rezultatelor în materie de sănătate, în timp ce promovează respectul, sprijinul și înțelegerea pentru profesia de asistent medical.

ANN-urile puternice sunt vitale pentru comunitățile sănătoase, sistemele de sănătate performante și pentru progresul și evoluția profesiei (Matthews, 2021; Crumley, 2020).

- Promovarea standardelor ridicate de îngrijire: ANN-urile stabilesc și mențin standarde ridicate de îngrijire în cadrul profesiei de asistent medical. Acestea se realizează prin intermediul unui program continuu de educație, oportunități de certificare și respectarea codului de etică al asistenților medicali. Prin furnizarea resurselor necesare pentru îmbunătățirea abilităților asistenților medicali, ANN-urile se asigură că pacienții beneficiază de cel mai înalt nivel de îngrijire posibil.
- În calitate de voce a asistenței medicale, una dintre funcțiile principale ale ANN-urilor este de a susține profesia de asistent medical și pacienții. Aceste organizații reprezintă

interesele asistenților medicali în diverse contexte, inclusiv în agenții guvernamentale, corpuri legislative și alte instituții de îngrijire medicală. Prin lobby-ul pentru politici și reglementări pro-asistent medical, aceste organizații depun eforturi pentru a îmbunătăți mediul general de lucru al asistenților medicali, ceea ce poate duce la rezultate mai bune pentru pacienți.

- Cercetarea și practica bazată pe dovezi: ANN-urile joacă un rol vital în promovarea cercetării și a practicii bazate pe dovezi în cadrul profesiei de asistent medical. Ele ajută la menținerea informării asistenților medicali cu privire la cele mai recente descoperiri din cercetare și cele mai bune practici, asigurându-se astfel că aceștia sunt bine pregătiți să ofere cele mai bune îngrijiri posibile.
- Educație și conștientizare publică: ANN-urile depun eforturi pentru a crește conștientizarea publică referitoare la rolul și importanța profesiei de asistent medical. Acest lucru contribuie la o percepție mai pozitivă a profesiei și ajută la atragerea de noi talente în domeniu.

Interacțiune activă cu ANN-urile, pentru promovarea politicilor de sănătate și sociale.

ANN-urile sunt reprezentanți ai profesiei de asistent medical. Țările și sistemele de sănătate ar trebui să interacționeze activ cu ANN-urile în ceea ce privește politicile de sănătate și sociale, deoarece aceste organizații pot beneficia de perspectivele și informațiile valoroase ale asistenților medicali. Acest lucru va asigura o aliniere mai bună a acestor politici cu nevoile pacienților, ale comunităților și ale profesioniștilor din domeniul sănătății. Modalitățile prin care acest lucru poate fi realizat includ:

- implicarea ANN-urilor în comitete și grupuri de lucru pentru abordarea unor probleme specifice de sănătate și îngrijire medicală;
- Includerea reprezentanților ANN-urilor în principalele reuniuni și forumuri de politici;
- Încurajarea ANN-urilor de a contribui activ la propunerile și recomandările politice, prin oferirea oportunității de a prezenta noi propuneri și de a revizui oficial politicile și planurile propuse.
- sprijinirea facilitării parteneriatelor între ANN-uri, furnizorii de educație, ministerul sănătății, autorități de reglementare și alte organizații de sănătate;
- Colaborarea și sprijinul acordate ANN-urilor în dezvoltarea și implementarea programelor de dezvoltare profesională pentru îmbunătățirea cunoștințelor, abilităților și calităților asistenților medicali;
- sprijinirea ANN-urilor în organizarea de conferințe și simpozioane pentru promovarea standardelor de practică pentru asistența medicală.

ANN-uri pentru crearea și consolidarea de parteneriate multilaterale

Colaborarea între ANN-urile din diferite națiuni sau regiuni este denumită cooperare multilaterală și poate oferi profesioniștilor și organizațiilor din domeniul sănătății o mai bună înțelegere a practicilor și politicilor de sănătate care afectează regiunea și lumea. Peisajul global al sănătății se confruntă cu numeroase provocări care necesită efortul concertat al țărilor din întreaga lume. Odată cu prevalența crescută a bolilor infecțioase, a bolilor netransmisibile și a inechităților în domeniul sănătății, este important ca ANN-urile să colaboreze între ele, pentru a dezvolta soluții eficiente și durabile. Prin schimbul de cunoștințe, resurse și expertiză, ANN-urile pot sprijini crearea de strategii inovatoare pentru abordarea acestor probleme complexe. Această colaborare între ANN-uri poate ajuta la consolidarea sistemelor de sănătate, reducerea disparităților și îmbunătățirea securității globale în domeniul sănătății. În cele din urmă, colaborarea între ANN-uri este cheia pentru depășirea provocărilor de sănătate comune și pentru creșterea bunăstării oamenilor din întreaga lume. Acest lucru poate fi realizat prin:

- promovarea colaborării internaționale prin stabilirea de parteneriate oficiale cu Consiliul Internațional al Asistenților Medicali și implicarea activă în participarea la activități;
- colaborarea cu organizații regionale și globale precum Organizația Mondială a Sănătății și organizațiile regionale;
- participarea la forumuri globale, precum întâlnirile Triadei (ICN-ICM-OMS), forumuri de reglementare și acreditare și întâlnirile ANN-urilor, participare și contribuții la Congresele ICN și Consiliul Reprezentanților ANN-urilor (CNR);
- Crearea relațiilor cu organizațiile neguvernamentale și cu grupurile societății civile și colaborarea cu acestea, pentru abordarea problemelor complexe de sănătate.
- Crearea unor canale de comunicare pentru colaborare continuă; aceasta poate avea loc prin schimbul de informații prin platforme online, buletine informative și rețele sociale;
- Stabilirea unor forumuri regionale de asistență medicală (de exemplu, Forumul de Asistență Medicală din Pacificul de Sud).

Concluzii

Rolul ANN-urilor este esențial în dezvoltarea și implementarea politicilor eficiente de sănătate și îngrijire medicală. În calitate de reprezentanți ai profesiei de asistent medical, ANN-urile dețin cunoștințe și expertiză valoroase în practica de îngrijire medicală și în ceea ce privește provocările cu care se confruntă profesioniștii din domeniul sănătății. Prin promovarea standardelor ridicate de îngrijire, a profesiei și a pacienților, a cercetării și a practicii bazate pe dovezi și creșterea gradului de conștientizare publică, ANN-urile contribuie la comunități sănătoase, sisteme de sănătate performante și la progresul și evoluția profesiei de asistent medical. În plus, interacțiunile active cu ANN-urile și crearea de parteneriate multilaterale poate aduce beneficii țărilor și sistemelor de sănătate, prin alinierea politicilor la nevoile pacienților, ale comunităților și profesioniștilor din domeniul sănătății și prin dezvoltarea de strategii inovatoare pentru abordarea provocărilor complexe de sănătate. În cele din urmă, colaborarea între ANN-uri este cheia pentru depășirea provocărilor de sănătate comune și pentru creșterea bunăstării oamenilor din întreaga lume.

9. Protejarea populațiilor vulnerabile, respectarea drepturilor omului, a echității de gen și a justiției sociale

Protejarea populațiilor vulnerabile, respectarea drepturilor omului, a echității de gen și a justiției sociale. Plasarea și menținerea eticii asistenței medicale în centrul proiectării și livrării sistemelor de sănătate, astfel încât toți oamenii să aibă acces la servicii medicale echitabile, nediscriminatorii, centrate pe persoană și bazate pe drepturi, fără riscul de a suporta dificultăți financiare.

Actualul context mondial este caracterizat prin numeroase provocări, inclusiv creșterea disparităților în ceea ce privește veniturile și accesul la resurse, conflicte, instabilitate politică și dezbinare, precum și discriminarea împotriva anumitor grupuri. Aceasta a dus la o nevoie presantă de a proteja populațiile vulnerabile și de a promova drepturile omului, echitatea de gen și justiția socială. Îngrijirea medicală, ca drept fundamental al omului, este o sferă-cheie în care aceste principii trebuie respectate.

Populațiile vulnerabile sunt adesea marginalizate și se confruntă cu obstacole semnificative în accesarea serviciilor de îngrijire medicală. Promovarea echității, a justiției sociale și a respectului pentru drepturile omului sunt principii fundamentale ale eticii asistenței medicale. Asistenții medicali joacă un rol vital în asigurarea respectării acestor principii în proiectarea și furnizarea sistemelor de sănătate, pentru a oferi îngrijiri echitabile și nediscriminatorii tuturor pacienților. Populațiile vulnerabile sunt acele persoane care prezintă un risc crescut de rezultate negative în materie de sănătate, din cauza factorilor sociali, economici și politici.

În fiecare an, 90 de milioane de oameni sunt împinși în sărăcie din cauza cheltuielilor de sănătate (Banca Mondială 2022)

O modalitate de a proteja populațiile vulnerabile este promovarea echității în sănătate. Acest lucru poate fi realizat prin abordarea cauzelor profunde ale disparităților în sănătate, cum ar fi sărăcia, discriminarea și lipsa accesului la servicii de sănătate. Asistenții medicali pot susține schimbările de politică care abordează aceste probleme și asigură că serviciile de sănătate sunt accesibile tuturor.

Menținerea, respectarea și susținerea drepturilor omului

În decembrie 2023, se vor sărbători 75 de ani de la Declarația Universală a Drepturilor Omului. Această declarație fundamentală este un document de referință în istoria drepturilor omului. Redactată de reprezentanți cu diferite contexte juridice și culturale din toate regiunile lumii, a stabilit, pentru prima dată, drepturile fundamentale ale omului, care trebuie protejate universal. Declarația Universală oferă stimulentele și autoritatea de a transforma lumea prin puterea ideilor. Ea îi motivează pe oamenii din întreaga lume să continue lupta pentru dreptul fiecăruia la libertate, egalitate și demnitate (Natiunile Unite, f.a.).

75% dintre persoanele cu afecțiuni psihice nu primesc nicio formă de tratament (Banca Mondială 2022)

ICN (Consiliul Internațional al Asistenților Medicali) susține această declarație și consideră „asistența medicală ca un drept al tuturor indivizilor, disponibilă, accesibilă și acceptabilă cultural, indiferent de considerente financiare, sociale, politice, geografice, rasiale sau religioase” (ICN, 2021). De asemenea, ICN afirmă că „toate drepturile omului sunt interdependente și indivizibile, iar sănătatea și bunăstarea indivizilor pot fi afectate când

drepturile lor umane, din oricare categorie, sunt încălcate". Prin urmare, solicităm națiunilor să respecte, să susțină și să promoveze drepturile omului.

Asistenții medicali au un cod de etică și obligația de a proteja, a respecta și a promova activ drepturile la sănătate ale oamenilor, în orice moment și în orice loc. Dar și asistenții medicali au drepturi. Aceștia au dreptul de a practica într-un mediu sigur, fără abuzuri, agresiuni, amenințări sau intimidări și unde nu există teama de represalii. În mod individual și colectiv, prin intermediul asociațiilor lor, asistenții medicali au responsabilitatea de a raporta și de a denunța încălcările drepturilor omului, în special pe cele care implică siguranța pacientului, accesul la îngrijiri medicale de bază și/sau tortura și alte tratamente crude, inumane sau degradante (ICN, 2011).

Țările și sistemele de sănătate pot (OMS, 2022a):

- recunoaște și respecta obligațiile care asigură îngrijiri medicale prompte, acceptabile și accesibile din punct de vedere financiar;
- aloca "resursele maxime disponibile" pentru realizarea progresivă a acestor obiective;
- revizui reglementările și politicile pentru a asigura respectarea egalității și a drepturilor omului.
- acorda prioritate îngrijirilor medicale celor care au cea mai mare nevoie de ele.
- promova participarea asistenților medicali și a asociațiilor acestora în evaluarea, planificarea, dezvoltarea, implementarea și evaluarea reglementărilor, politicilor și planurilor de sănătate;
- respecta și promova rezoluția Organizației Internaționale a Muncii privind "un mediu de lucru sigur și sănătos" (OIM, 2022).

Informații suplimentare:

- [ICN Position Statement – Nurses and Human Rights](#)
- [ILO Resolution on the inclusion of a safe and healthy working environment in the ILO's framework of fundamental principles and rights at work](#) -
- [United Nations – Human Rights 75 Campaign](#)
- [WHO – Human Rights](#)

Promovarea echității de gen și a justiției sociale.

Echitatea de gen și justiția socială sunt esențiale pentru îndeplinirea drepturilor omului și pentru realizarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă (ODD). Asigurarea de oportunități egale pentru toți, indiferent de gen, este vitală în reducerea sărăciei, în promovarea creșterii economice și în stimularea coeziunii sociale. În acest context, asistenții medicali joacă un rol esențial, deoarece au potențialul de a aborda determinanții sociali ai sănătății și de a lucra în direcția unei societăți mai echitabile și mai juste.

Asistenții medicali au un rol cheie în promovarea echității de gen și a justiției sociale, prin:

- abordarea disparităților în sănătate: Asistenții medicali pot identifica și aborda disparitățile bazate pe gen, în domeniul sănătății; ca profesioniști cu calificare înaltă și de încredere în domeniul sănătății, asistenții medicali pot îmbunătăți rezultatele în materie de sănătate, prin promovarea accesului egal la îngrijiri medicale.
- furnizarea de îngrijire holistică: Practica de îngrijire optimă tratează fiecare persoană cu respect, ca pe o ființă individuală umană, și nu doar ca pe o afecțiune ce trebuie tratată. În consecință, asistenții medicali iau în considerare nevoile fizice, emoționale și sociale ale pacienților lor. Asistenții medicali sunt bine poziționați pentru a înțelege experiențele și provocările cu care se confruntă pacienții, aspect ce poate fi folosit pentru îmbunătățirea îngrijirii și pentru a permite luarea deciziilor în comun (Christine & Kaldjian, 2013).

Țările și sistemele de sănătate pot susține și permite asistenților medicali să promoveze echitatea de gen și justiția socială prin:

- includerea determinantilor sociali ai sanataii in programele de educatie si dezvoltare profesională continuă pentru asistenti medicali;
- colaborarea activă cu asistenții medicali și Asociațiile Naționale de nursing (ANN-uri) în vederea dezvoltării de politici și inițiative care vizează abordarea determinantilor sociali ai sănătății; și
- promovarea colaborării interprofesionale între profesioniștii din domeniul sănătății, asistenții sociali, lucrătorii în domeniul sănătății comunitare și liderii comunitari, pentru a dezvolta și implementa strategii de abordare a determinantilor sociali ai sănătății.

Informații suplimentare:

- [ICN Nurses: A Voice to Lead – Nurses' role in achieving the Sustainable Development Goals](#)

Plasarea eticii profesiei de asistent medical în centrul proiectării și furnizării sistemelor de sănătate

Etica profesiei de asistent medical reprezintă un set de valori și principii care ghidează acțiunile asistenților medicali în practica lor. Acestea includ respectul pentru drepturile și demnitatea umană; respectarea drepturilor pacienților de a lua decizii informate cu privire la îngrijire și tratament; promovarea activă a bunăstării pacienților și luarea de măsuri pentru a le îmbunătăți sănătatea; asigurarea că intervențiile lor nu provoacă vătămări sau suferință pacienților; tratarea tuturor pacienților în mod echitabil și fără discriminare; comunicarea sinceră și transparentă cu pacienții și cu alți profesioniști din domeniul sănătății; menținerea încrederii și promovarea justiției sociale. Plasând etica profesiei de asistent medical în centrul proiectării și furnizării sistemelor de sănătate, asistenții medicali pot asigura îngrijire echitabilă și nediscriminatorie pentru toți pacienții, centrată pe oameni și bazată pe drepturi. Acest lucru este esențial deoarece susține menținerea standardelor profesiei și promovează încrederea între asistenții medicali, pacienți și comunitate. Prin urmare, contribuie la integritatea și eficacitatea generală a sistemului de îngrijire a sănătății. Țările și sistemele de sănătate pot sprijini integrarea eticii asistenței medicale în diferite moduri (ICN, 2021):

- dezvoltarea și implementarea politicilor și a legislației care promovează etica asistenței medicale, drepturile pacienților și standardele profesionale: aceasta include crearea de cadre pentru luarea deciziilor etice, confidențialitate și consimțământ informat.
- integrarea educației etice în programele de studiu ale asistenților medicali și în programele de dezvoltare profesională continuă; asigurarea că studenții și asistenții medicali practicanți beneficiază de o educație cuprinzătoare în ceea ce privește principiile etice și aplicarea acestora în practica clinică;
- asigurarea că asistenții medicali sunt incluși ca participanți egali în comisiile de etică ale spitalelor; aceasta va oferi îndrumare și sprijin pentru asistenții medicali, în abordarea dilemelor etice, va promova drepturile omului și va sprijini dezvoltarea politicilor care îmbunătățesc accesul și egalitatea în îngrijire.
- oferirea de resurse și consiliere pentru asistenții medicali care au suferit prejudicii morale;
- promovarea unei colaborări interdisciplinare pentru a încuraja înțelegerea comună a principiilor etice și a importanței acestora în îngrijirea pacienților.
- investiții în cercetătorii în domeniul asistenței medicale, pentru a asigura abordarea celor mai bune practici în domeniul eticii și al drepturilor omului.
- Interacțiune cu liderii în domeniul asistenței medicale pentru a dezvolta politici și ghiduri care abordează activ drepturile omului și determinantii sociali ai sănătății;

- monitorizarea și evaluarea eticii în practicile de îngrijire medicală; folosirea informațiilor colectate pentru a fundamenta elaborarea de politici, educația și standardele profesionale.

Informații suplimentare:

- ICN – The ICN Code of Ethics for Nurses - https://www.icn.ch/system/files/2021-10/ICN_Code-of-Ethics_EN_Web_0.pdf

Concluzii

Nevoia de a proteja populațiile vulnerabile, de a respecta și de a promova drepturile omului, de a promova echitatea de gen și justiția socială, este mai presantă ca niciodată. Prin plasarea eticii profesiei de asistent medical în centrul proiectării și furnizării sistemelor de sănătate, putem crea medii de îngrijire medicală mai echitabile, mai juste și mai incluzive. Aceasta, la rândul său, contribuie la bunăstarea generală a indivizilor și a comunităților, promovând o societate mai plină de compasiune și mai rezilientă.

EMBARGOED 12/11

10. Numirea liderilor în domeniul asistenței medicale, în poziții executive.

Numirea liderilor în domeniul asistenței medicale în poziții executive, în cadrul tuturor organizațiilor de îngrijire medicală și în procesul elaborării politicilor guvernamentale. Consolidarea leadershipului în domeniul asistenței medicale în întregul sistem de sănătate și crearea și susținerea rolurilor de conducere în domeniul asistenței medicale, acolo unde sunt cele mai necesare.

Numirea liderilor din domeniul asistenței medicale în poziții executive în cadrul organizațiilor de sănătate și în elaborarea politicilor guvernamentale este crucială pentru a aborda provocările cu care se confruntă sectorul sănătății. Aceste provocări includ numărul ridicat al erorilor medicale și costurile acestora, fragmentarea sistemului de sănătate, utilizarea abuzivă a resurselor umane și medicale, creșterea rapidă a cererii de îngrijiri medicale, așteptările tot mai mari ale comunității și o criză globală a lipsei de forță de muncă în acest domeniu (Stewart et al., 2022). Deși aceste probleme există, ele oferă oportunități pentru o transformare pozitivă și, așa cum demonstrează în prezent cercetările, liderii din domeniul asistenței medicale cu calificări adecvate sunt esențiali în abordarea acestora.

În ciuda beneficiilor pe care le pot aduce liderii din domeniul asistenței medicale, există multe sisteme de sănătate care fie nu angajează lideri în domeniul asistenței medicale în funcții executive, fie nu alocă resurse adecvate acestor poziții. Lipsa liderilor executivi din domeniul asistenței medicale poate fi atribuită unei combinații de subfinanțare istorică, percepția asupra profesiei de asistent medical, lipsa de educație și de trasee de carieră, constrângerile bugetare, rezistența la schimbare și lipsa diversității și a incluziunii. Abordarea acestor provocări va necesita un efort concertat din partea organizațiilor de sănătate, a factorilor de decizie și a liderilor din domeniul asistenței medicale.

Creșterea vizibilității liderilor din domeniul asistenței medicale

Potențialul asistenților medicali de a fi lideri transformaționali este asigurat de cunoștințele, abilitățile și educația lor specifice. Cu toate acestea, în general, abilitățile de inovație și leadership ale asistenților medicali rămân o resursă insuficient utilizată pentru sistemul de sănătate și, prin urmare, pentru pacienți. Acest lucru este evidențiat de faptul că asistenții medicali sunt rar promovați în poziții de autoritate și sunt subreprezențați istoric în consiliile de administrație ale spitalelor și serviciilor de sănătate și în cadrul ministerelor de sănătate, unde se iau deciziile privind sănătatea pacienților și a comunităților (Stewart et al., 2022; Hughes, Carryer & White, 2015; Hajizadeh et al., 2021). Această lipsă de reprezentare înseamnă că asistenții medicali responsabili de implementarea politicilor și a strategiilor, nu au fost implicați în dezvoltarea acestora, ceea ce duce la decizii nesatisfăcătoare și uneori costisitoare.

Pentru a depăși acest obstacol și pentru a evidenția valoarea strategică pe care o aduc asistenții medicali în rolurile de conducere, este esențial să le creștem profilul. Aceasta include:

- recunoașterea, includerea și ascultarea asistenților medicali ca parteneri egali cu ceilalți actori în procesul de elaborare a politicilor;
- nominalizarea și promovarea liderilor competenți în domeniul asistenței medicale cu calificările corespunzătoare, în poziții de conducere naționale;
- sprijinirea și facilitarea implicării asistenților medicali cu experiență în comunicarea cu mass-media și în luarea deciziilor cu privire la problemele-cheie de sănătate;
- promovarea liderilor din domeniul asistenței medicale, prin evidențierea realizărilor lor, evidențierea calităților de lider și împărtășirea poveștilor lor de succes; acest lucru poate fi realizat prin recunoaștere publică, discursuri și acoperire media;

- numirea și furnizarea de resurse suficiente pentru CNO din cadrul ministerelor sănătății și pentru directorii executivi de asistență medicală din organizațiile de sănătate.
- Includerea CNO în delegații la forumurile internaționale, cum ar fi Adunarea Mondială a Sănătății.

Informații suplimentare:

- [ICN Briefing - Government Chief Nursing Officer \(GCNO\) Positions](#)
- [WHO - Roles and responsibilities of government chief nursing and midwifery officers: A Capacity-Building Manual](#)

Susținerea autorității și împuternicirii liderilor în asistența medicală.

Deoarece interesele conducerii, ale personalului și ale pacienților sunt concurente, complexitatea mediului de asistență medicală pune o presiune suplimentară asupra rolului de conducere al asistentului medical. Restricțiile financiare, reglementările și politicile guvernamentale în schimbare, așteptările tot mai mari ale consumatorilor, progresele științifice și tehnologice și ținerea pasului cu practicile în schimbare din domeniul asistenței medicale, necesită ca liderii în domeniul asistenței medicale să aibă nivelurile necesare de autoritate și capacitatea de a-și îndeplini atribuțiile aferente poziției lor. În plus, pe măsură ce bugetele devin din ce în ce mai limitate din punct de vedere fiscal, liderilor în domeniul asistenței medicale li se cere să aibă o mai mare sferă de control și o responsabilitate crescută pentru deciziile lor. Este important ca rolurile și responsabilitățile crescute să fie însoțite de un nivel egal de putere și autoritate (Hughes, Carryer & White, 2015).

Cu toate acestea, capacitatea de a determina schimbarea și de a impulsiona strategia este adesea împiedicată de mai mulți factori, printre care (i) liniile indirecte de raportare către Directorul General sau Directorul Executiv; (ii) lipsa includerii și influenței în luarea deciziilor la nivel înalt; și (iii) resurse limitate și responsabilități financiare reduse (Hughes, Carryer & White, 2015). Pentru a optimiza rolurile și responsabilitățile liderilor în asistența medicală, sunt necesare următoarele (Hughes, Carryer & White, 2015):

- puterea și autoritatea de a mobiliza resursele necesare pentru a răspunde cerințelor mediului de lucru;
- linii directe de raportare către cel mai înalt nivel de luare a deciziilor, cum ar fi Directorul General sau Directorul Executiv;
- implicarea și participarea la luarea deciziilor și la mesele rotunde de politici;
- vizibilitatea acțiunilor și a rezultatelor direct legate de activitatea desfășurată; și
- responsabilități financiare și buget suficiente pentru a lua măsurile necesare pentru îmbunătățirea furnizării de îngrijiri de sănătate.

Pentru ca liderii în domeniul asistenței medicale să fie împuterniciți și capabili să facă ajustările necesare într-un mediu în schimbare care susține furnizarea de îngrijiri medicale eficiente și de înaltă calitate, plasarea lor structurală este crucială. Nivelul de legitimitate și autoritate al liderilor în domeniul asistenței medicale va crește, ca rezultat al creșterii vizibilității leadershipului în domeniul asistenței medicale, prin linii de raportare și sisteme bugetare mai puternice.

Furnizarea de oportunități pentru asistenții medicali, de a accesa programe de dezvoltare a leadership-ului, învățământ superior și alte programe de dezvoltare profesională.

Cadrele superioare din domeniul asistenței medicale au roluri extrem de complexe, iar impactul lor asupra performanței sistemelor de sănătate poate fi extrem de profund. Aceștia sunt esențiali pentru dezvoltarea și alinierea misiunilor, a valorilor, a culturii și politicilor sistemelor sau organizațiilor lor de sănătate, în ce privește îngrijirile de sănătate. În plus, ei

sunt adesea responsabili de gestionarea resurselor, organizarea îngrijirilor, planificarea și evaluarea serviciilor și de contribuția la dezvoltarea generală a sistemului de sănătate. Toate acestea necesită un nivel de competență care uneori depășește domeniile tradiționale ale asistenței medicale. De exemplu, revizuirile sistematice (Hajizadeh et al., 2021) au identificat cunoștințe insuficiente despre procesul de elaborare a politicilor de sănătate, ca fiind unul dintre motivele importante pentru care nu se implică în elaborarea politicilor de sănătate.

Sistemele de sănătate ar trebui să dezvolte programe de dezvoltare a liderilor, pentru a-i pregăti pe asistenții medicali pentru poziții executive. Aceste oportunități educaționale pot oferi asistenților medicali competențele necesare pentru luarea deciziilor bazate pe dovezi, pentru implicarea părților interesate, abordarea provocărilor de sănătate emergente și pentru impulsivitatea schimbării. Prin investiții în programele de educație și dezvoltare a leadershipului pentru factorii de decizie în politicile de sănătate, guverne, instituții și persoane, se pot promova rezultate mai bune, în materie de sănătate pentru toți.

Principalele aspecte de luat în considerare pentru dezvoltarea cadrelor de conducere din domeniul asistenței medicale includ:

- Stimularea educației postuniversitare și dobândirea competențelor de bază în leadership: Educația postuniversitară poate oferi executivilor de îngrijire medicală competențele necesare pentru a face față provocărilor sistemelor moderne de sănătate (González García et al., 2022).
- Sprijinirea programelor de mentorat: Organizațiile de sănătate ar trebui să dezvolte programe de mentorat care să asocieze liderii în domeniul asistenței medicale cu liderii emergenți. Aceste programe pot oferi îndrumare și sprijin valoros liderilor emergenți, ajutându-i să își dezvolte abilitățile necesare pentru a avansa în poziții de conducere. În plus, instituțiile ar trebui să identifice asistenții medicali pentru Global Nursing Leadership Institute™ sau alte programe naționale de leadership în domeniul asistenței medicale oferite de ANN-uri.
- Investiții în oportunități de dezvoltare profesională: Organizațiile de sănătate ar trebui să sprijine și să investească în oportunități de dezvoltare profesională pentru liderii în domeniul asistenței medicale, inclusiv formare în domeniul leadershipului, educație continuă și oportunități de creare a rețelelor de contact. Aceste oportunități pot ajuta liderii în domeniul asistenței medicale să rămână la curent cu tendințele din industrie, cele mai recente cercetări și cele mai bune practici, și să ofere oportunități de a intra în contact cu alți lideri în domeniul asistenței medicale.

Informații suplimentare:

- [International Council of Nurses Global Nursing Leadership Institute](#),
- [Nursing Now, IntraHealth & Johnson & Johnson, Investing in the power of nurse leadership what will it take?](#)

References

- Affara, F., et al. (2020). Nurses: a voice to lead nursing the world to health. International Council of Nurses. Available at: https://2020.icnvoicetolead.com/wp-content/uploads/2020/03/IND_Toolkit_120320.pdf
- Aiken, L.H., et al. (2014). Nurse staffing and education and hospital mortality in nine European countries: a retrospective observational study. *The Lancet*, 2014. **383**(9931): p. 1824-1830.
- Aiken, L.H., et al. (2017). Nursing skill mix in European hospitals: cross-sectional study of the association with mortality, patient ratings, and quality of care. *BMJ Qual Saf*, 2017. **26**(7): p. 559-568.
- American Association of Nurse Practitioners (AANP) (2022). Issues at a Glance: Full Practice Authority. Available at: <https://www.aanp.org/advocacy/advocacy-resource/policy-briefs/issues-full-practice-brief>.
- American Nurses Association (ANA) (2015). *Nursing: Scope and Standards of Practice*. Silver Spring: ANA.
- American Nurses Association (ANA) (2020). ANA's Principles for Advanced Practice Registered Nurse (APRN) Full Practice Authority. Available at: <https://www.nursingworld.org/~495dca/globalassets/docs/ana/ethics/principles-aprnfpracticeauthority.pdf>.
- Australian College of Nursing (ACN) (2020). *A National Minimum Dataset for Nursing Workforce Planning and Decision Making – A White Paper* by ACN. ACN Canberra.
- Australian Health Workforce Advisory Committee (AHWAC) (2004). *Nursing Workforce Planning in Australia – A Guide to the Process and Methods used by the Australian Health Workforce Committee*.
- Bae, S.H. (2022). Noneconomic and economic impacts of nurse turnover in hospitals: A systematic review. *Int Nurs Rev*, 2022. **69**(3): p. 392-404.
- Baker, C., Cary, A.H. and da Conceicao Bento, M. (2021). Global standards for professional nursing education: The time is now. *J Prof Nurs*, 2021. **37**(1): p. 86-92.
- Berlin, G., et al. (2022). *Should I stay, or should I go? Australia's nurse retention dilemma*. McKinsey and Company.
- Bodenheimer, T. and Sinsky, C. (2014). From triple to quadruple aim: care of the patient requires care of the provider. *Ann Fam Med*, 2014. **12**(6): p. 573-6.
- Britnell, M. (2019). *Human Solving the Global Workforce Crisis in Health care*. 2019, New York: Oxford University Press.
- Buchan, J., et al. (2015). Policies to sustain the nursing workforce: an international perspective. *Int Nurs Rev*, 2015. **62**(2): p. 162-70.
- Buchan, J. and Catton, H. (2023). *Recover to Rebuild: Investing in the Nursing Workforce for Health System Effectiveness*. International Council of Nurses, Geneva. Available at: <https://www.icn.ch/publications/recover-rebuild>

Butler, M., et al. (2019). Hospital nurse-staffing models and patient- and staff-related outcomes. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, 2019(4).

Catton, H., International Council of Nurses Workforce Forums 2018, International Centre on Nurse Migration. Available at: https://www.icn.ch/sites/default/files/inline-files/2018_Pay%20data%20analysis.pdf

Chan, G.K., et al. (2021). The impact of COVID-19 on the nursing workforce: a national overview. *Online Journal of Issues in Nursing*, 2021. **26**(2): p. 1-17.

Chenoweth, D., et al. (2008). Nurse practitioner services: three-year impact on health care costs. *J Occup Environ Med*, 2008. **50**(11): p. 1293-8.

Christine, P.J. and Kaldjian, L.C. (2013). Communicating evidence in shared decision making. *AMA Journal of Ethics*, 2013. **15**(1): p. 9-17.

Crumley, C. (2020). The Benefits of Active Engagement in Nursing Professional Organizations: A View From Here. *Journal of wound, ostomy, and continence nursing*, 2020. **47**(6): p. 547-547.

Duckett, S., Breadon, P. and Farmer, J. (2014). *Unlocking skills in hospitals: better jobs, more care.*, 2014, Grattan Institute.

Duffield, C.M., et al. (2014). A comparative review of nurse turnover rates and costs across countries. *J Adv Nurs*, 2014. **70**(12): p. 2703-12.

González García, A., et al. (2022). A competency model for nurse executives. *International Journal of Nursing Practice*, 2022. **28**(5): p. e13058.

Haakenstad, A., et al. (2022). Measuring the availability of human resources for health and its relationship to universal health coverage for 204 countries and territories from 1990 to 2019: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2019. *The Lancet*, 2022. **399**(10341): p. 2129-2154.

Hajizadeh, A., et al. (2021). Factors influencing nurses' participation in the health policy-making process: a systematic review. *BMC Nursing*, 2021. **20**(1): p. 128.

Herodotou, C., et al. (2019). Innovative Pedagogies of the Future: An Evidence-Based Selection. *Frontiers in Education*, 2019. **4**.

Hughes, K-A., Carryer, J.B. and White, J. (2015). Structural positioning of nurse leaders and empowerment. *Journal of clinical nursing*, 2015. **24**(15-16): p. 2125-2132

Institute of Medicine (2011). *The future of nursing: Leading change, advancing health.* Institute of Medicine (US) Committee on the Robert Wood Johnson Foundation Initiative on the Future of Nursing, at the Institute of Medicine. National Academies Press Washington, DC.

International Council of Nurses (2011). *Nurses and human rights.* Available at: https://www.icn.ch/sites/default/files/inline-files/E10_Nurses_Human_Rights%281%29.pdf.

International Council of Nurses (ICN) (2018). *Evidence-based safe nurse staffing.* Available at: https://www.icn.ch/sites/default/files/inline-files/ICN%20PS%20Evidence%20based%20safe%20nurse%20staffing_0.pdf.

International Council of Nurses (ICN) (2019). International career mobility and ethical nurse recruitment Position Statement; Available at: https://www.icn.ch/system/files/documents/2019-11/PS_C_International%20career%20mobility%20and%20ethical%20nurse%20recruitment_En.pdf.

International Council of Nurses (ICN) (2021). The ICN Code of Ethics for Nurses. Available at: https://www.icn.ch/system/files/2021-10/ICN_Code-of-Ethics_EN_Web_0.pdf.

International Labour Organization (ILO) (2022). Resolution on the inclusion of a safe and healthy working environment in the ILO's framework of fundamental principles and rights at work. Available at: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meetingdocument/wcms_848632.pdf.

IntraHealth (2022). Strengthening respect and recognition for health workers: Strategies and recommendations. Available at: <https://www.intrahealth.org/sites/ihweb/files/attachment-files/respectandrecognitionforhealthworkersreport.pdf>.

Jingxia, C., et al. (2022). The changes in the nursing practice environment brought by COVID-19 and improvement recommendations from the nurses' perspective: a cross-sectional study. BMC Health Serv Res, 2022. **22**(1): p. 754.

Jobst, S., et al. (2022). Competencies and needs of nurse educators and clinical mentors for teaching in the digital age – a multi-institutional, cross-sectional study. BMC Nursing, 2022. **21**(1): p. 240.

Kol, E., İlaslan, E. and Turkay, M. (2017). The effectiveness of strategies similar to the Magnet model to create positive work environments on nurse satisfaction. International journal of nursing practice, **23**(4): p. e12557-n/a.

Lasater, K.B., et al. (2021). Patient outcomes and cost savings associated with hospital safe nurse staffing legislation: an observational study. BMJ Open. **11**(12): p. e052899.

Leyens, L., Simkins, T. and Horst, N.K. (2022). The COVID-19 pandemic as a catalyst for innovation: a regulatory framework to assess fit-for-purpose innovative approaches in clinical research. Trials, 2022. **23**(1): p. 833.

Matthews, J. (2012). Role of professional organizations in advocating for the nursing profession. Online J Issues Nurs, 2012. **17**(1).

Nardi, D.A. and Gyurko, C.C. (2013). The global nursing faculty shortage: status and solutions for change. J Nurs Scholarsh, 2013. **45**(3): p. 317-26.

National Advisory Council on Nurse Education and Practice (NACNEP) (2021). Preparing Nurse Faculty and Addressing the Shortage of Nurse Faculty and Clinical Preceptors. Available at: <https://www.hrsa.gov/sites/default/files/hrsa/advisory-committees/nursing/reports/nacnep-17report-2021.pdf>.

Nursing and Midwifery Board of Australia (NMBA) (2023). Professional Standards. Available at: <https://www.nursingmidwiferyboard.gov.au/codes-guidelines-statements/professional-standards.aspx>.

Office of the High Commission for Human Rights (2000). CESCR General Comment No. 14: The Right to the Highest Attainable Standard of Health (Art. 12). Adopted at the Twenty-

second Session of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights, on 11 August 2000 (Contained in Document E/C.12/2000/4)

Oldland, E., et al. (2020). A framework of nurses' responsibilities for quality health care — Exploration of content validity. *Collegian*, 2020. **27**(2): p. 150-163.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2020). "More effective and patient-centred care" in Realising the Potential of Primary Health Care. Available at: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/b36d9264-en/index.html?itemId=/content/component/b36d9264-en>.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2021a). Health at a Glance: Remuneration of Nurses. 2021 Available at: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/f46b50a7-en/index.html?itemId=/content/component/f46b50a7-en>

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2021b). Strengthening the frontline: How primary health care helps health systems adapt during the COVID-19 pandemic.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2022a). Addressing retention by creating better-quality jobs in long-term care. Available from: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/17d579ea-en/index.html?itemId=/content/component/17d579ea-en>.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2022b). Nursing graduates. Available at: https://www.oecd-ilibrary.org/sites/ae3016b9-en/1/3/8/10/index.html?itemId=/content/publication/ae3016b9-en&_csp_=ca413da5d44587bc56446341952c275e&itemIGO=oecd&itemContentType=book

Petit dit Dariel, O. and Regnaud, J.-P. (2015). Do Magnet®-accredited hospitals show improvements in nurse and patient outcomes compared to non-Magnet hospitals: a systematic review. *JBI Evidence Synthesis*, 2015. **13**(6): p. 168-219.

Queensland Health (2017). Full Scope of Practice. Available at: <https://www.health.qld.gov.au/ahwac/html/full-scope>.

Rajamohan, S., Porock, D. and Chang, Y.P. (2019). Understanding the relationship between staff and job satisfaction, stress, turnover, and staff outcomes in the person-centered care nursing home arena. *Journal of Nursing Scholarship*, **51**(5): p. 560-568.

Rezayi, S., et al. (2022). Effects of technology-based educational tools on nursing learning outcomes in intensive care units: a systematic review and meta-analysis. *BMC Medical Education*, 2022. **22**(1): p. 835.

Rosenkoetter, M.M., Nardi, D. and Bowcutt, M. (2017). Internationally Educated Nurses in Transition in the United States: Challenges and Mediators. *The Journal of Continuing Education in Nursing*, 2017. **48**(3): p. 139-144.

Salmond, S.W. and Echevarria, M. (2017). Health care Transformation and Changing Roles for Nursing. *Orthopaedic Nursing*, 2017. **36**(1): p. 12-25.

Saunders, H. and Vehviläinen-Julkunen, K. (2016). Evidence-Based Practice and Job-Related Nurse Outcomes at Magnet®-Aspiring, Magnet-Conforming, and Non-Magnet University Hospitals in Finland. *The Journal of Nursing Administration*, 2016. **46**(10): p. 513-520.

Shaffer, F.A. and Curtin, L. (2020). Nurse turnover: Understand it, reduce it. *My American Nurse*, 2020. **15**(8): p. 57-59.

Sikka, R., Morath, J.M., and Leape, L. (2015). The Quadruple Aim: care, health, cost and meaning in work. *BMJ Quality & Safety*, 2015. **24**(10): p. 608-610.

Socha-Dietrich, K. (2020)., Empowering the Health Workforce—Strategies to Make the Most of the Digital Revolution. *OECD Health Working Papers*, 2020(129): p. 71.

Socha-Dietrich, K. and Dumont, J. (2021). International migration and movement of nursing personnel to and within OECD countries - 2000 to 2018. Available at: <https://www.oecd.org/health/international-migration-and-movement-of-nursing-personnel-to-and-within-oecd-countries-2000-to-2018-b286a957-en.htm>.

Sovold, L.E., et al. (2021). Prioritizing the Mental Health and Well-Being of Health care Workers: An Urgent Global Public Health Priority. *Front Public Health*. **9**: p. 679397.

Stewart, et al. (2019). Nurses: A Voice to Lead - Health for All. International Council of Nurses. Available at: <https://2019.icnvoicetolead.com/>

Stewart, D. et al. (2022). Nurses - A Voice to Lead: Invest in Nursing and Respect Rights to Secure Global Health. International Council of Nurses. Available at: <https://www.icn.ch/what-we-do/campaigns/international-nurses-day>.

Stokes, F. and Iskander, R. (2021). Human Rights and Bioethical Considerations of Global Nurse Migration. *Journal of Bioethical Inquiry*, 2021. **18**(3): p. 429-439.

Shaffer, F., Bakhshi, M. and Jacobs, A. (2018). Advocating to Protect Our Nurses: Addressing Unethical Recruitment of Foreign-Educated Nurses. *Nursing Administration Quarterly*, 2018. **42**(2): p. 107-114.

Stievano, A., et al. (2017). Indian nurses in Italy: a qualitative study of their professional and social integration. *Journal of Clinical Nursing*, 2017. **26**(23-24): p. 4234-4245.

ten Hoeve, Y., Jansen, G. and Roodbol, P. (2014). The nursing profession: public image, self-concept and professional identity. A discussion paper. *Journal of Advanced Nursing*, 2014. **70**(2): p. 295-309.

Tucci, R., McClain, B. and Peyton L. (2022). Beyond a Clinical Ladder: A Career Pathway for Professional Development and Recognition of Oncology Nurses. *J Nurs Adm*, 2022. **52**(12): p. 659-665.

UNESCO International Bureau of Education (2013). IBE Glossary of Curriculum Terminology. Available at: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000223059>

United Nations (n.d.). Universal Declaration of Human Rights. Available at: <https://www.ohchr.org/en/universal-declaration-of-human-rights>.

United Nations (2019). Political Declaration of the High-level Meeting on Universal Health Coverage “Universal health coverage: moving together to build a healthier world”. Available at: <https://www.un.org/pga/73/wp-content/uploads/sites/53/2019/07/FINAL-draft-UHC-Political-Declaration.pdf>.

Waltz, L.A., et al. (2020). Exploring job satisfaction and workplace engagement in millennial nurses. *Journal of nursing management*, **28**(3): p. 673-681.

Wei, H., et al. (2018). The state of the science of nurse work environments in the United States: A systematic review. *Int J Nurs Sci*, 2018. **5**(3): p. 287-300.

Wieczorek-Wójcik, B., et al. (2022). Cost-Effectiveness Analysis of Improving Nurses' Education Level in the Context of In-Hospital Mortality. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2022. **19**(2): p. 996.

World Bank (2022). Universal Health Coverage. Available at: <https://www.worldbank.org/en/topic/universalhealthcoverage>.

World Health Organization (WHO) (2013). Transforming and scaling up health professionals' education and training: World Health Organization guidelines.

World Health Organization (WHO) (2018). Technical Series on Primary Health Care - Integrating health services. Available at: <https://www.who.int/docs/default-source/primary-health-care-conference/linkages.pdf>.

World Health Organization (WHO) (2020a). State of the world's nursing 2020: investing in education, jobs and leadership. 2020, WHO: Geneva.

World Health Organization (WHO) (2020b). Health workforce—Migration. Available at: <http://www.who.int/hrh/migration/en/>.

World Health Organization (WHO) (2021). Global strategic directions for nursing and midwifery 2021-2025. Available at: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240033863>

World Health Organization (WHO) (2022a). Human Rights. 2022. Available at: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/human-rights-and-health>.

World Health Organization (WHO) (2022b). Global Competency and Outcomes Framework for Universal Health Coverage.